

HUMA SÜGISKOOL/ AUTUMN SCHOOL

16.-17.11.2023

TÜ Raamatukogu Konverentsisaali
II korrusel

**SEE YOU AT
UT LIBRARY
CONFERENCE
CENTRE ON
THE 2ND FLOOR**

HUMA SÜGISKOOL HUMA AUTUMN SCHOOL 2023

8. humanitaarteaduste magistrikooli (HUMA) sügiskool toimub **16.–17. novembril 2023 Tartu Ülikooli Raamatukogus**. Konverents toimub eesti ja inglise keeles.

Sügiskooli eesmärgiks on anda humanitaarvaldkonna magistrantidele võimalus pidada populaarteaduslik ettekanne oma magistritöö teemal ja saada tagasisidet eri erialade õppejõududelt ning üliõpilastelt. Oskus oma eriala populariseerida on tänases akadeemilises maailmas väga oluline. Sügiskooli ettekannet ette valmistades tuleks mõelda sellele, kuidas selgitada oma uurimisprobleemi ja erialast lähenemist teise eriala inimestele ning miks antud uurimistöö on ühiskonnale oluline.

Üritus pakub magistrantidele harukordset võimalust harjutada oma magistritöö kaitsmist, niisamuti bakatudentidele võimalust tutvuda, millega tegeletakse magistriõppes ning kogu ülikooliperele võimalust saada infot, mida ja kuidas uurivad TÜ humanitaarvaldkonna magistrandid. Bakalaureusetudentidele pakub üritus kindlasti ka head inspiratsiooni tulevase magistritöö teema leidmiseks!

The annual Graduate School of Humanities (HUMA) Autumn school is coming again! The 8th conference will take place during **16–17 of November at the University of Tartu Library**. The event brings together students and lecturers throughout the humaniora field. The conference will be held in both English and Estonian.

The aim of the Autumn school is to give masters students the opportunity to give a presentation about their thesis and receive feedback from both professors and students from different faculties. The presentations will be held by 2nd year masters students, but 1st year students can also try out a poster presentation.

SISUKORD / CONTENTS

AJAKAVA / SCHEDULE	6
NELJAPÄEV 16.11	6
REEDE / FRIDAY 17.11	7
16.11. ESINEJATE TEESID / PRESENTERS' THESES	10
1. Kristina Aimla-Volkov: „Mul on õudselt tugev tunne et olen nagu olen ja elu on nagu ta on“ Ilona Laamani kolmest kirjavahetusest (Kirjandus- ja teatriteadus)	10
2. Ülle Sillamäe: Mäng tekstiga ja tekst mängus Janno Puusepa loomingus (Kirjandus- ja teatriteadus)	10
3. Minna Annabel Tismus: Taevalikust maiseks – luule argisem nägu fs-i ja Jürgen Rooste näitel (Kirjandus- ja teatriteadus)	11
4. Tatiana Jaramillo: Magic and Power in Ritualistic Artivism: Symbolic Revolutions of Death Worlds (Department of Semiotics)	12
5. Oles Sahan: Just a war or war which is just? How to be a philosopher about international armed conflicts	13
6. Wei Chen: An Investigation of the Omen System of Eastern Minyag	14
7. Saara Liis Jõerand: „Kacun tähele panematta jätta“: Õigekiri poeetilise vahendina eesti nüüdisluules (Eesti ja soome-ugri keeleteadus)	14
8. Helen Kannus: „Neljas sein ja selle lõhkumise viisid teatris“ (Teatriteadus, kirjandus- ja teatriteadus)	15
9. Ilona Piirimägi: Üle aegade Assamalla. Betti Alveri muuseumi olulisemad arengusuunad järgnevatel aastatel	16
10. Lisanne Lerg: Kuidas tõlkida vajadusi? (Filosoofia ja semiootika instituut)	17
11. Inga Roos: Tantsud modernsetes luulerütmid	17
12. Tanel Torn: Etnomusikoloogia edendamise suunas: Muusika andmeanalüütika rakendamisest rahvapillimuusika salvestiste analüüsimisel	18
13. Irina Chechenko: Translation of cultural elements in the translations of Taras Schevchenko's poems from Ukrainian into Spanish	19
14. Svitlana Khomenko: National Identity: Investigating Ukraine's Branding Initiatives and Transmediality in 2018–2023 (Department of Semiotics)	20
15. Avneet Sharma: Estonian native speakers' attitudes towards foreign-accented Estonian speech	20
16. Jason S. Cordova: Danza Azteca Star Lore: Being and Becoming with Mexicayotl Cultural Astronomy (Folkloristics and Applied Heritage Studies)	21
17. Oliver Daniel: Do we still have the friendship of the ancients? The place of friendship in politics	22
18. Tamara Ovchinnikova: Communicative constraints in formal online education (Department of Semiotics)	22
19. Thorolf van Walsum: BioPoetics reconceived through a Kristevan-Deaconian Semiology (Department of Semiotics)	23

20.	Kai Karell-Narrusk: Korduse kordumatus – sõnakorduse olemusest Hando Runneli luule näitel (Kirjandus- ja teatriteadus).....	24
21.	Lea Korem: Kuidas toit kõnetab? Eesti Vabaõhumuuseumi toiduteemaliste tegevuste külastajakogemuse uuring	25
22.	Annika Valgepea: Aroomiteraapia kogukonna identiteet	26
23.	Svitlana Hrebenata: A Comparative Study of Brave New World by Aldous Huxley and Its Ukrainian Translations in 1994 and 2016	26
24.	Riti Ly Lukk: Using Digital Tools to Study Contemporary Sermons	27
25.	Daniel Prokes: Semiotics of Sports: Elite sports as a culture and semiosphere, analysis of discourse in modern professional sports (Department of Semiotics).....	28
26.	Ave Grenberg: Piirkondliku traditsiooni pärandistamise protsess: Mulgi pudru teekond UNESCO vaimse kultuuripärandi esindusnimekirja	28
27.	Martin Leis: Vanade viikingijuttude valu ja võõrus – vanapõhja saagade tõlkeprobleemid	29
28.	Natali Ponetajev: Saja aasta vanuselt sahisevalt fonograafisalvestiselt tänapäeva: Läänemaa lõõtsalugude rekonstrueerimisest	30
29.	Anastasia Šepilenko: Kontrastiivne uurimus modaalkonstruksioonide kasutusest eesti ja saksa keeles palvete koostamisel	31
17.11. ESINEJATE TEESID / PRESENTERS' THESES		32
1.	Epp Adler: Mis on õppimine ja kes on õppiija - biosemiootilises vaates (Semiootika ja kultuuriteooria).....	32
2.	Paap Nõmm: Oled see, mida sööd: uurimus toidu identiteeti loovast funktsioonist kahe vastandliku toitumissuuna näitel (Semiootika osakond).....	33
3.	Marianne Raid: Psühheedelsete ainete kui muutunud teadvuse seisundi esilekutsujate mõju inimese taju- ja mõjuilmale (Semiootika osakond)	33
4.	Beatrice Veidenberg: Antiiktragöödia koori avaosa müstiline ringjas ülesehitus Aischylose tragöödia „Palujannade“ näitel	34
5.	Sebastián Nabón Hernández: Silence Unveiled: A Dynamic Cultural Symbol (Department of Semiotics).....	35
6.	Mykita Kabrel: Intelligence Explained: The Neural Mechanisms of Humans' Higher Cognition	36
7.	Ziyi Ye: The Duality of the Gap: Traumatic and/or Productive? (Department of Semiotics).....	36
8.	Elvīra Avota: On the Tightrope of Time: Recoding the Paradigm of Circus (Department of Semiotics).....	37
9.	Habran Bruno: The end of photography (Department of Semiotics).....	37
10.	Hyeonje Choi: Community Led Local Development in Rural Georgia, Challenges and Opportunities for Sustainable Development (Institute of Cultural Research)	38
11.	Robertho Miguel Paredes Coral: Visual Narratives of the forest. Selva adentro. Tambopata's Amazonian cosmivision through media research (Folkloristics and Applied Heritage Studies).....	39
12.	Karmen-Eliise Kiidron: Nukuteater semiootilise tõlkevahendina. Nikolai Gogoli groteski „Sinel“ ja Eesti Noorsooteatri samanimelise lavastuse näitel (Semiootika ja kultuuriteooria) ...	39

13.	Maare Liiv: (Nägemis)puudega inimeste kehaline võimekus sportimisel (Etnoloogia, folkloristika ja rakendusantropoloogia).....	40
14.	Grete Tiigiste: Tallinn täispurjes. Linna muutev olümpiaehitus	41
15.	Carmen Victoria Virkunen: Alexanderi tehnika näitlejaõppes (Teatriteadus)	41
16.	Ene Mii Kuusk: „ <i>Naljapäras</i> olen valmis ka jampsi kuulama, aga siin pretendeeriti uutele vormidele, uuele ajastule kunstis. Minu arvates polnud siin tegemist mingite uute vormidega, vaid lihtsalt halva iseloomuga“ ehk nukuga teatri esteetika lavastuse „Kajakas“ näitel (Teatriteadus).....	42
17.	Anna Havrylyshyn: The analysis of the elements of Greek tragedy in Donna Tartt's novel <i>The Secret History</i>	43
18.	Lars Carmine Panaro: Poetic Nuance in Heidegger's <i>Being and Time</i>	43
19.	Rahul Murdeshwar: Spectres of history for cultural explosions – chronotopic analysis and design of haunted texts and places (Department of Semiotics)	44
20.	Kateryna Osyka: The representation of Ukraine and Ukrainians in French and American National Newspapers: Le Monde and The New York Times.	45
21.	Andrea Barone Renolfi: Between the self and a hard place: analyzing the competing interests of the different identities constructed by scholars in research articles (Department of Semiotics).....	46
22.	Zhiyi Zhu: In Hopelessness Found Salvation: the Origin of Authority and the Foundation of a New Community	46
23.	Juan Sebastián Zamudio G: The anti-hero: A semiotic and cultural analysis of the discursive ambivalence of the contemporary protagonist in the founding myth of universal television (Department of Semiotics)	47
24.	Maria-Helen Adams: Eesti kirjanduse tõlkimine hollandi keelde: kultuurispetsiifiliste elementide analüüs (Semiootika ja kultuuriteooria).....	48
25.	Hanna Marandi: Naistegelaste loomine valitud Henrik Ibseni näidendites	48
26.	Shion Yokoo-Ruttas: Anti-theatricality in contemporary dance: The appearances of signs of signs (Department of Semiotics)	49
27.	Kristel Ruutma: Transmission of Artisanal Knowledge: Making of Classical Ballet Dress 50	
28.	Ian Vinnychenko: “Andrei Bely’s novel “Petersburg” in Russian-language studies.” ...	50
29.	Sidney La Roche: Fame, Folklore and Identity: LGBTQ+ Experiences in Contemporary Wrexham	51
30.	Anna Matsuura: Inventing a new tradition: Women’s sauna rituals in Southern Estonia 51	
31.	Vlada McCormick: Something Be Like: Performativity in the Postironic Memes	52
32.	Quentin “Vassa” Swaryczewski: Coming Out of the Crypt: The Twilight Renaissance and Queering Heteronormative Narratives	53

AJAKAVA / SCHEDULE

NELJAPÄEV 16.11

9.00 Registreerimine / Registration

9.30–10.00 Avamine / Openign speeches

10.00–12.00 I sektsioon, paneelid 1–3, esinejad 1–10 / I section, panels 1–3, presenters 1–10

Moderator / Moderator: Liisa Lail

Paneel / Panel 1. 10:30–12:00. Kodavere seminariruum / Kodavere seminar room

- „Mul on õudselt tugev tunne et olen nagu olen ja elu on nagu ta on“ Ilona Laamani kolmest kirjavahetusest – **Kristina Aimla-Volkov**
- „Mäng tekstiga ja tekst mängus Janno Puusepa loomingus“ – **Ülle Sillamäe**
- Taevalikust maiseks – luule argisem nägu fs-i ja Jürgen Rooste näitel – **Minna Annabel Tismus**

Moderator / Moderator: Lodewyk Barkhuizen

Paneel / Panel 2. 10:30–12:00. Kursi seminariruum / Kursi seminar room

- Magic and Power in Ritualistic Artivism: Symbolic Revolutions of Death Worlds – **Tatiana Jaramillo**
- Just a war or war which is just? How to be a philosopher about international armed conflicts – **Oles Sahan** (online presentation)
- An Investigation of the Omen System of Eastern Minyag – **Wei Chen**

Moderator / Moderator: Jaanus Valk

Paneel / Panel 3. 10:00–12:00. Tõstamaa seminariruum / Tõstamaa seminar room

- „Kacun tähele panematta jätta“: Õigekiri poeetilise vahendina eesti nüüdisluules – **Saara Liis Jõerand**
- Neljas sein ja selle lõhkumise viisid teatris – **Helen Kannus**
- Üle aegade Assamalla. Betti Alveri muuseumi olulisemad arengusuunad järgnevatel aastatel – **Ilona Piirimägi**
- Kuidas tõlkida vajadusi? – **Lisanne Lerg** (veebietekanne)

12.00–12.30 Kohvipaus / Coffee break

12.30– 14.00 II sektsioon, paneelid 4–6, esinejad 11–20 / II section, panels 4–6, presenters 11–20

Moderator / Moderator: Piret Põldver

Paneel / Panel 4. 13.00–14.30. Kodavere seminariruum / Kodavere seminar room

- Professionaalsuse mõtestamine hariduses semiootiliste vahenditega Eesti põhikooli astme näitel – **Märt Männik**
- Tantsud modernsetes luulerütmid – **Inga Roos**
- Etnomusikoloogia edendamise suunas: Muusika andmeanalüütika rakendamisest rahvapillimuusika salvestiste analüüsimisel – **Tanel Torn**

Moderator / Moderator: Alina Oprelianska

Paneel / Panel 5. 13.00–14.30. Kursi seminariruum / Kursi seminar room

- Translation of cultural elements in the translations of Taras Schevchenko's poems from Ukrainian into Spanish – **Irina Chechenko**
- National Identity: Investigating Ukraine's Branding Initiatives and Transmediality in 2018–2023 – **Svitlana Khomenko**
- Estonian native speakers' attitudes towards foreign-accented Estonian speech – **Avneet Sharma**

Moderator / Moderator: Haozhen Li

Paneel / Panel 6. 12.30–14.30. Tõstamaa seminariruum / Tõstamaa seminar room

- Danza Azteca Star Lore: Being and Becoming with Mexicayotl Cultural Astronomy – **Jason S Cordova**

- Do we still have the friendship of the ancients? The place of friendship in politics – **Oliver Daniel**
- Communicative constraints in formal online education – **Tamara Ovchinnikova**
- BioPoetics reconceived through a Kristevan-Deaconian Semiology – **Thorulf van Walsum**

14.30– 15.30 Lõuna/ Lunch

15.30– 17.30 III sektsioon, paneelid 7–9, esinejad 21–31 / III section, panels 7–9, presenters 21–31

Moderator / Moderator: Marilyn Mägi

Paneel / Panel 7. 16.00–17.30. Kodavere seminariruum / Kodavere seminar room

- Korduse kordumatus – sõnakorduse olemusest Hando Runneli luule näitel – **Kai Karell-Narusk**
- Kuidas toit kõnetab? Eesti Vabaõhumuuseumi toiduteemaliste tegevuste külastajakogemuse uuring – **Lea Korem**
- Aroomiteraapia kogukonna identiteet – **Annika Valgepea**

Moderator / Moderator: Katre Pärn

Paneel / Panel 8. 16.00–17.30. Kursi seminariruum / Kursi seminar room

- A Comparative Study of Brave New World by Aldous Huxley and Its Ukrainian Translations in 1994 and 2016 – **Svitlana Hrebenata**
- Using Digital Tools to Study Contemporary Sermons – **Riti Ly Lukk**
- Semiotics of Sports: Elite sports as a culture and semiosphere, analysis of discourse in modern professional sports – **Daniel Prokes**

Moderator / Moderator: Mann Loper

Paneel / Panel 9. 15.30–17.30. Tõstamaa seminariruum / Tõstamaa seminar room

- Piirkondliku traditsiooni pärandistamise protsess: Mulgi pudru teekond UNESCO vaimse kultuuripärandi esindusnimekirja – **Ave Grenberg**
- Vanade viikingijuttude valu ja võõrus – vanapõhja saagade tõlkeprobleemid – **Martin Leis**
- Saja aasta vanuselt sahiselt fonograafisalvestiselt tänapäeva: Läänemaa lõõtsalugude rekonstrueerimisest – **Natali Ponetajev**
- Kontrastiivne uurimus modaalkonstruksioonide kasutusest eesti ja saksa keeles palvete koostamisel – **Anastasia Šepilenko**

19.00–20.30 HUMA Sügiskooli vestlusõhtu kirjaniku, luuletaja ja tõlkija Tõnu Õnnepaluga, vestlust modereerib TÜ eesti kirjanduse eriala magistrant Katarina-Emilia Kõiv. Tartu Ülikooli raamatukogu konverentsisaalis

REEDE / FRIDAY 17.11

9.30–11.30 IV sektsioon, paneelid 10–12, esinejad 32–43 / IV section, panels 10–12, presenters 32–43

Moderator / Moderator: Hegely Klaus

Paneel / Panel 10. 9.30–11.30. Kodavere seminariruum / Kodavere seminar room

- Mis on õppimine ja kes on õppija - biosemiootilises vaates – **Epp Adler**
- Oled see, mida sööd: uurimus toidu identiteeti loovast funktsioonist kahe vastandliku toitumissuuna näitel – **Paap Nõmm**
- Psühheedelsete ainete kui muutunud teadvuse seisundi esilekutsujate mõju inimese taju- ja mõjuilmale – **Marianne Raid**
- Antiiktragöödia koori avaosa müstiline ringjas ülesehitus Aischylose tragöödia „Palujannade“ näitel – **Beatrice Veidenberg**

Moderator / Moderator: Josh Bacigalupi

Paneel / Panel 11. 10.00–11.30. Kursi seminariruum / Kursi seminar room

- Silence Unveiled: A Dynamic Cultural Symbol – **Sebastian Nabon Hernandez**
- Intelligence Explained: The Neural Mechanisms of Humans' Higher Cognition – **Mykita Kabrel**

- The Duality of the Gap: Traumatic and/or Productive? – **Ziyi Ye**

Moderator / Moderator: Nelly Mäekivi

Panel / Panel 12. 9.30–11.30. Tõstamaa seminariruum / Tõstamaa seminar room

- On the Tightrope of Time: Recoding the Paradigm of Circus – **Elvira Avota**
- The end of photography. – **Habran Bruno**
- Community Led Local Development in Rural Georgia, Challenges and Opportunities for Sustainable Development – **Hyeonje Choi**
- Visual Narratives of the forest. Selva adentro. - Tambopata's Amazonian cosmovision through media research – **Robertho Miguel Paredes Coral**

11.30–12.00 Kohvipaus / Coffee

12.00–14.00 V sektsioon, paneelid 13–15, esinejad 43–53 / V section, panels 13–15, presenters 43–53

Moderator / Moderator: Liisa Lail

Panel / Panel 13. 12.00–14.00. Kodavere seminariruum / Kodavere seminar room

- Nukuteater semiootilise tõlkevahendina. Nikolai Gogoli groteski „Sinel“ ja Eesti Noorsooteatri samanimelise lavastuse näitel – **Karmen Eliise Kiidron**
- (Nägemis)puudega inimeste kehaline võimekus sportimisel – **Maare Liiv**
- Tallinn täispurjes. Linna muutev olümpiaehitus – **Grete Tiigiste**
- Alexanderi tehnika näitlejaõppes – **Carmen Victoria Virkunen**
- „Naljapärest olen valmis ka jampsi kuulama, aga siin pretendeeriti uutele vormidele, uuele ajastule kunstis. Minu arvates polnud siin tegemist mingite uute vormidega, vaid lihtsalt halva iseloomuga“ ehk nukuga teatri esteetika lavastuse ”Kajakas” näitel – **Ene Mii Kuusk** (veebietekanne)

Moderator / Moderator: Eleni Alexandri

Panel / Panel 14. 12.00–14.00. Kursi seminariruum / Kursi seminar room

- The analysis of the elements of Greek tragedy in Donna Tartt’s novel The Secret History – **Anna Havrylyshyn**
- Poetic Nuance in Heidegger’s Being and Time – **Lars Panaro**
- Spectres of history for cultural explosions- chronotopic analysis and design of haunted texts and places – **Rahul Murdershwar**

Moderator / Moderator: Katariina Sofia Päts

Panel / Panel 15. 12.00–14.00. Tõstamaa seminariruum / Tõstamaa seminar room

- The representation of Ukraine and Ukrainians in French and American National Newspapers: Le Monde and The New York Times. – **Kateryna Osyka**
- Between the self and a hard place: analyzing the competing interests of the different identities constructed by scholars in research articles – **Andrea Barone Renolfi**
- Hopelessness Found Salvation: the Origin of Authority and the Foundation of a New Community – **Zhiyi Zhu**
- The anti-hero: A semiotic and cultural analysis of the discursive ambivalence of the contemporary protagonist in the founding myth of universal television. – **Juan Sebastián Zamudio G.**

14.00–15.00 Lõuna / Lunch

15.00–17.00 VI sektsioon, paneelid 16–17, esinejad 54–63 / VI section, panels 16–17, presenters 54–63

Moderator / Moderator: Riina Oruaas

Panel / Panel 16. 15.30–17.00. Kodavere seminariruum / Kodavere seminar room

- Eesti kirjanduse tõlkimine hollandi keelde: kultuurispetsiifiliste elementide analüüs – **Maria-Helen Adams**

- Naistegelaste loomine valitud Henrik Ibseni näidendites – **Hanna Marrandi**

Moderator / Moderator: Tuuli Pern

Paneel / Panel 17. 15.30–17.00. Kursi seminariruum / Kursi seminar room

- Anti-theatricality in contemporary dance: The appearances of signs of signs – **Shion Yokoo-Ruttas**
- Transmission of Artisanal Knowledge: Making of Classical Ballet Dress – **Kristel Ruutma**
- “Andrei Bely’s novel “Petersburg” in Russian-language studies – **Ian Vinnychenko**

Moderator / Moderator: Jens Jaanimägi

Paneel / Panel 18. 15.00–17.00. Tõstamaa seminariruum / Tõstamaa seminar room

- Fame, Folklore and Identity: LGBTQ+ Experiences in Contemporary Wrexham – **Sidney La Roche**
- Inventing a new tradition: Women’s sauna rituals in Southern Estonia – **Anna Matsuura**
- Something Be Like: Performativity in the Postironic Memes – **Vlada McCormick**
- Coming Out of the Crypt: The Twilight Renaissance and Queering Heteronormative Narratives – **Quentin “Vassa” Swaryczewski**

17.00–18.30 Postrid ja lõpusõnad / Posters and final words

Moderator / Moderator: Eliisebeth Pruus

Esinemised järgemööda ca 5 minutit esinemiseks. Samal ajal pakutakse kohvi ja torti/ Performances in succession for about 5 minutes. Coffee and cake are served at the same time.

1. Rene Kriisa – Tartu avalik ruum 19. sajandil
2. Heldi Marleen Lang – Public Health and Utilitarianism
3. Eliisebeth Pruus – Viinaköögist viinavabrikuks – Viru ja Järva kreisi ehitusplaanide näidetel
4. Natalie Rambish – Deepfake AI cyber attacks and grey zone warfare
5. Mio Lize Rebane – Eesti vitraažikunst keskajast 19. sajandini
6. Gabriel Matthew Bergman – The Third Semiosphere: Friendship, Intimacy and Love
7. Alevtina Soldatova – Läänemere piirkonna puude maagilised omadused soome-ugri rahvaste kultuuri
8. Palina Yaroshyk – Violence against AI. Destructive psychological effects on individuals in human-AI interaction. Case study: Replika chatbot
9. Theresa Tompel – Miks võrrelda Eesti ja Hispaania maastikumaali?
10. Kadri Allikmäe – Mustrid Torupilli Jussi muusikas
11. Kristel Kolga – Lammaste roll pärimuskultuuris
12. Merle Liinsoo – Parukate valmistamine Eesti teatrites
13. Signe Susi – Paistu kihelkonna naise eespõlle taasloomine fotoleiu põhjal
14. Saara Tall – Lambavill - prügi või kuld?
15. Kelly Veinberg – Viiliõpetajate täienduskoolitus „Viiliõppe meetodid pärimusmuusikas“

16.11. ESINEJATE TEESID / *PRESENTERS' THESES*

1. Kristina Aimla-Volkov: „**Mul on õudselt tugev tunne et olen nagu olen ja elu on nagu ta on**“ **Ilona Laamani kolmest kirjavahetusest** (Kirjandus- ja teatriteadus)

Luuletaja Ilona Laaman (1934–2017) elas ja tegutses suure osa oma elust Rootsis Uppsalas. Laaman põgenes Eestist 1944. aasta suvel koos ema Tatjana ja noorema õe Silviaga, maha jäid poolvend Árpád Arder ja poolõde Helvi Laaman (hiljem Kattai). Hariduse omandas Ilona Laaman peamiselt Rootsis, mis andis talle vanema põlve pagulastega võrreldes olulise eelise, väga hea rootsi keele oskuse. Loometöös kasutas Laaman valdavalt emakeelt.

Need napid eluloolised andmed loovad tausta minu ettekande ja magistritöö teemale, milleks on Ilona Laamani kirjavahetused. Kolme eriilmelist erakirjavahetust, nii kirjažanri üldisema uurimise seisukohast kui ka elu- ja kultuurilooliste tekstidena väärtuslikku allikmaterjali säilitatakse Eesti Kirjandusmuuseumi Eesti Kultuuriloolises Arhiivis, kuhu kirjad on jõudnud Rootsist ja Eestist.

Oma ettekandes võtan põgusalt vaatluse alla kirjad uurimismaterjalina, kasutades selleks juba mainitud kirjavahetusi. Luuletaja, lastekirjaniku ja tõlkija Ott Arderi, Ilona Laamani Eestisse jäänud poolvenna Árpád Arderi pojaga peetud kirjavahetuses on esindatud argiteemad, kahe loovisiku mõttevahetused, aga ka reisikirjeldused. Kirjanik Valev Uibopuu arhiivis on säilinud romaani „Keegi ei kuule meid“ (rootsi keeles „Ingen hör oss“) tõlkeprotsessi ilmestavad, kirja teel vahendatud küsimused, vastused ja arutelud. Suhtlusvõrgustikku laiendab kirjavahetus arsti, kunstikoguja ja kultuurihuvilise Harald Keilandiga. See kirjasõprus saab alguse Ilona Laamani poolõde Helvi abikaasa, Keilandi jätkusõjaaegse relvavenna Hillar Kattai lahkumise järel.

Märksõnad: kirjavahetus, loovisikud, suhtlusvõrgustikud.

2. Ülle Sillamäe: **Mäng tekstiga ja tekst mängus Janno Puusepa loomingus** (Kirjandus- ja teatriteadus)

Ettekande „Mäng tekstiga ja tekst mängus Janno Puusepa loomingus“ eesmärk on tutvustada Janno Puusepa loomingut võlu Eesti teatriarmastajate ehk harrastusteatri laval ja südames.

Janno Puusepp on teatriarmastajate seas hinnatud ja armastatud tekstiautor ja lavastaja, kelle loomevara on märkimisväärne: 38 näidendit, 35 lavastust erinevates harrastusteatri ülesastetes üle Eesti,

üle 20 teatrirolli, üle 30 auhinna ja tunnustuse jne. Püsivas loomingulises tegevuses on ta ennast elulookirjelduses märkinud kui MTÜ Must JaAM juhatuse liige, vabakutseline näitekirjanik, loominguline konsultant (Plank Film OÜ, Vilde teater, Nõo vald, jt). Janno Puusepalt on ilmunud raamat „Minejad” 2021. aastal, kus kirjutas kümme näidendit.

Janno Puusepalt pärineb lavastuse idee, juhivad enamasti kogu lavastusprotsessi ise. Ainus, millega Puusepp lavastuse sünni juures ei tegele, on kostüümid.

Leitud ruumist saame ka Janno Puusepa lavastuste puhul rääkida, sest oma kindel teatrisaal puudub. On tarvis otsida kohti, kus saab teatrit teha, kuid teatri jaoks ruum ehitatud ei ole.

Ettekande fookuses on küsimus, kuidas sünnib lavastus ideest esietenduseni. Analüüsin, kuidas tekst transformeerub proovide käigus. Vaatlen, mis on muutunud dramaturgias võrreldes esimese tekstiversiooniga. Vaadeldava lavastuse pealkiri on „Duell“, mis on kirjutatud Stuttgartis toimunud AMAFEST festivali jaoks.

Proovid toimusid 2023. septembris Viljandis Seasaare Teatris. Vaatlesin esimest lugemisproovi. Edaspidi andis autor regulaarselt teada, mida ta tekstis muutis ja põhjendas muudatusi. Vaatlejana käisin mitmes proovis, kuhu oli Janno Puusepp kaasanud koreograafi. Analüüsin nelja tekstiversiooni, mida autor on muutnud – kärpinud või teksti juurde kirjutanud.

Lisandunud on pigem huumor absurdi võtmes.

Janno Puusepp kasutab oma tekstides päris palju absurdikoomikat. „Duelli“ kõrvale toon lühikesed tekstinäiteid koomikast kahest näidendist: „Minejad“ ja „Proov“.

Tema tekstid võivad olla küll lineaarsed või kaheplaanelised, kuid lugude narratiivid on puudutavalt inimlikud, mis kõnetavad ka teadlikumat teatritvaatlejat.

3. Minna Annabel Tismus: **Taevalikust maiseks – luule argisem nägu fs-i ja Jürgen Rooste näitel** (Kirjandus- ja teatriteadus)

Luule olemuse kohta on esitatud küsimusi läbi aegade – on see individuaalne, kollektiivne, taevalik, või maineeneseväljendus? Kui enamasti on seda iseloomustatud kui keelt, mis on maistest eesmärkidest justkui ära lõigatud, siis tänapäeval vaadeldakse üha rohkem ka luule sotsiaalset aspekti. Ka Eesti 21. sajandi esimeste aastate luulet iseloomustab eelkõige sotsiaalkriitiliste teemade käsitlemine. Näha on muutusi nii keelekasutuses, poeetikas kui

temaatikas. Luuletustes hakatakse käsitlema argieluteemasid ning keskenduma sotsiaalprobleemidele. Lisaks suureneb vabavärsi kasutamine, luulest kaob range esteetika ja ka enamik kujundeid ei ole enam lüürilised [LL3] , vaid võetud eeskätt argielust.

Selliseid muutusi iseloomustavad hästi kaks autorit – Jürgen Rooste ja fs, keda peetakse 00ndate olulisemateks luuleautoriteks. Kui Rooste oli nullinateks juba välja kujunenud autor ning jätkas enda kirjandusteekonda, siis fs on loomingulise isiksusena keegi uus. Kahe 00. aastatel välja antud luulekoguga „Alasti ja elus“ ning „2004“ teeb autor teadliku kaugenemise „luulest“ ja püüab tabada tõelist elu.

Minu magistritöö eesmärk on uurida kahe autori luulelaadi eesti nullinate luules ja vaadelda valitud autorite luulet sotsiaalkriitilisest vaatenurgast. Ettekandes võtan vaatluse alla ühe fs-i ja ühe Jürgen Rooste luuletuse ning selgitan nende näitel, kuidas väljenduvad kummagi autori puhul sotsiaalkriitilise luule tunnused ja hoiakud, milliseid sotsiaalkriitilisi (all)teemasid leiab kummagi autori luulest ning missugune on kummagi autori sotsiaalkriitiline keelekasutus. Fs-i puhul valin teose autori esikogust „2004“ ning Rooste loomingust valin luulekogu „Ilusaks inimeseks“.

Märksõnad: sotsiaalkriitiline luule, argieluline luule, sotsiaalkriitika, nullinate luule.

4. Tatiana Jaramillo: **Magic and Power in Ritualistic Artivism: Symbolic Revolutions of Death Worlds** (Department of Semiotics)

In places where power is exercised over life and death, so-called ‘Death Worlds’ (Mbembe, 2003:40), violence and terror are tools of governance and control, especially in conflict and oppression. Ritualistic processes endowed by power are always present in seeking the desire to overcome the transition of these apparent permanent liminal states and make individuals or communities more open to transformation. Rituals are also often related to ‘magical’ practices, a social phenomenon deeply rooted in human society, as a form of action that aims to influence the world through symbolic gestures, “rituals can do what words cannot say” (Mauss, 1972:5). It is based on the belief that specific acts or rituals can bring about desired outcomes or control natural forces. The use of rituals and objects with symbolic significance can afford power (or a release of it). Consequently, emerging in direct contrast to such forces of oppression as a natural vehicle of people’s deep-seated desire to overcome and make sense of the crisis of oppression.

Artivism, as a blend of "art" and "activism," is often used to describe the practice of using art as a revolutionary discourse “on the ability of art to function as an arena and medium for political protest and social activism” (Groys 2014:1), it can create a liminoid state where these artistic practices can disrupt and redefine the distribution of the sensible. Based on the interpretation of different elements that symbolically constitute the death worlds, this work aims to analyze, through the general semiotic methodology, how performative (or ritualistic) artivism, as a revolutionary, critical discourse, can transform their nature and function instead of being vehicles for killing and destruction, these elements can become something else and point to another perception of the world, challenging existing power hierarchies, and how society structures and organizes what is visible, audible, and sensible to individuals.

References:

Groys, Boris. 2014. On Art Artivism. e-flux journal #56. Brooklyn, NY 11205. 1-14

Mauss, Marcell. 1972. A General Theory of Magic. English translation by Robert Brain. Robert Brain. 11 New Fetter Lane, London.

Mbembe, Achille. 2019. Necropolitics. Theory in Forms. Durham, NC: Duke University Press. 11-40

Keywords: Artivism, Necropolitics, Ritual, Magic, Sociocultural Semiotics, Liminality, Liminoid.

5. Oles Sahan: **Just a war or war which is just? How to be a philosopher about international armed conflicts**

What is war? A mere means to an end or unacceptable manifestation of animal instincts? In my presentation I am going to argue for the soundness of the just war theory, taking neither of these extremes. This centuries-old tradition falls under the realm of ethics, providing that (1) wars in principle can be justified and that (2) there is a set of rules for the conduct of a war to be just.

Firstly, I answer the question “Why talk about it?” by briefly mentioning opposing approaches to the analysis of wars: e.g. pacifism, realism, religious doctrines. The theory itself consists of three pillar constituents: Jus ad Bellum (right to commence a war), Jus in Bello (dealing with the right conduct of warfare) and Jus post Bellum (governing on how wars are to be settled). Within each of these three perspectives, I engage in micro-dialogues with other approaches and show that the just war theory does the best job addressing contemporary challenges. Notably, I demonstrate how it has been in place and why it is reasonable to continue employing and

developing it. Human-being centredness, right to self-defence and collective security are just some of the theory's strong sides nowadays.

6. Wei Chen: **An Investigation of the Omen System of Eastern Minyag**

“Tæŋæ” (Ltas ngan ལྷས་ངན།) can be directly translated as "omen" in the Eastern Minyag language. The “tæŋæ”(ལྷས་ངན) system within this small Tibetan community constitutes a complex and culturally rich phenomenon that draws upon the cosmology and the worldview of the Eastern Minyag population.

My engagement in fieldwork concerning Minyag folklore began in 2018 and continues to the present, focusing on Mutcyka, one of the most ancient mountain villages in the Eastern Minyag region. Over this period, I have collected a substantial body of primary source materials related to “tæŋæ” (ལྷས་ངན). This corpus includes ancient texts preserved by the indigenous clergy, ethnographic interviews with various members of the Minyag community, and my observations and life experiences in the Mutcyka village.

Etic and emic, as two distinct field research approaches, offer insider's and outsider's perspectives to explore the cultural significance of this phenomenon. Having been raised within the Minyag community and studying folkloristics in Estonia, I tried to adopt a combined emic-etic approach to my research. This approach allows me to comprehensively grasp the cultural nuances of Minyag and conduct a thorough analysis while contributing to the academic understanding of this unique phenomenon in the Minyag culture.

7. Saara Liis Jõerand: **„Kacun tähele panematta jätta“: Õigekiri poeetilise vahendina eesti nüüdisluules** (Eesti ja soome-ugri keeleteadus)

Sellal kui keeleteoimetajate, emakeeleõpetajate ja keeleteadlaste vahel käivad tulised arutelud sellest, kui rangelt peaks eesti kirjakeelt normima ja kust see norm õigupoolest pärinema peaks, pole viimaste kümnendite eesti kirjanduses sugugi ennekuulmatu kohata sõnu nagu „praetud“, „taktitundlik“, „kaxkymmend“ või „maiccev“ – kirja pandud täiesti tahtlikult ja keeletundlikult. Standardkirjaviisiga harjunud silm seda üldjuhul tähele panemata jätta ei

suuda, mis avab mänguväljaku täiesti uutele, vaid sõna kirjapildist tulenevatele tähendusvarjunditele.

Millist õigekirjaalast varieerumist eesti nüüdisluules siis esineb? Ja mis efekti see luuletuse poeetikas kannab? Oma magistritöös võtan vaatluse alla 21. sajandil avaldatud eesti luule ning selles enim esile kerkinud ortograafilised nihestused. Urin lähemalt, milliseid seaduspärasid kasutatavate võtete seas leida võib – oma osa on näiteks hääldusliku, keeleajaloolise ja meediumit ennast esile tõstva taustaga kõrvalekalletel –, ning mis funktsioone need kannavad. Näiteks võivad mõningad võtted toimida markeritena, mis seostavad omavahel eri autoreid või sama autori eri tekste, sellal kui teiste eesmärk on just mõnd üksikut sõna või selle aspekte teiste seast esile tõsta.

Lisaks võimaldab see teema ehk näidata, kuivõrd mitmekesine on kirjakeeles peituvate väljendusvahendite hulk. Võib ju mõelda, et keelele, mis alatasa muutub, liigub ja areneb, seisavad just kirjandus ja kirjanikud kõige lähemal, ning nende keelekasutus heidab valgust mitmesugustele keele süvakihtidele, mida standardne kirjakeel paratamatult ei peegelda.

8. Helen Kannus: „Neljas sein ja selle lõhkumise viisid teatris“ (Teatriteadus, kirjandus- ja teatriteadus)

Neljas sein ehk imaginaarne ja kontseptuaalne piir etendajate ja publiku vahel sai 19. sajandi Euroopa teatris domineerivaks tänu realistlikule näitekirjandusele. Elu realistlik kujutamine laval mõjutas omakorda nii näitlejatehnikat, lavakujundust kui ka publikut, kes muutus illusionistlikus teatris niinimetatud kärbseks fiktsionaalse maailma seinal. 20. sajand tõi aga kaasa uue pöörde: neljandat seina asuti lõhkuma ning ühes sellega moondus taaskord ka publiku roll.

Antud ettekanne tegeleb küsimusega, kuidas etendajad neljandat seina loovad ja lõhuvad. Kuivõrd teatri ülesanne ühiskonnas ei seisne vaid fiktiivsete lugude jutustamises, võimaldab neljanda seina lõhkumine vaatajat emotsionaalselt mõjutada, teda isiklikumalt kõnetada ja tegutsema ärgitada, tuletades meelde, et ka vaatajal on etenduse kontekstis kanda oma roll. Kuna neljanda seina lõhkumine on terminina kasutusel ka paljudes teistes kunstides ja eluvaldkondades, näiteks filmis, reklaamis ja pedagoogikas, näitab selle mõiste interdistsiplinaarne olemus seatud uurimisküsimuse olulisust laiemalt.

Nüüdisteatri repertuaar võimaldab etendaja ja vaataja vahelisel kommunikatsioonil olla pidevas muutumises. Olgu kasutatavaks võtteks publikuga silmkontakti otsimine, tema otsene kõnetamine või tegevusse kaasamine – iga neljanda seina lõhkumine on ühtviisi väljakutsuv mõlemale osapoolle. Hirm ettearvamatu reaktsiooni ees ning ootamatu situatsiooni haprus võib kontakti loomise kergelt nurjata. Seetõttu keskendun uurimistöös etendaja ja vaataja suhtele Eesti nüüdisteatris ning toon neljanda seina lõhkumise illustreerimiseks näiteid erinevatest lavastustest.

9. Ilona Piirimägi: Üle aegade Assamalla. Betti Alveri muuseumi olulisemad arengusuunad järgnevatel aastatel

Minu magistriprojekti tulemiks on dokument – Betti Alveri muuseumi arengukava. Arengukava aitab muuseumil oma tegevusi mõtestada, lisaks on see aluseks ka välistele finantseerimisotsustele.

Hetkel Jõgeval asuval kirjanikumuuseumil arengukava ei ole, samas näeb kohalik omavalitsus muuseumi pidajana, et mäluasutuse kontseptsioon ja peamised arengusuunad vajavad uuesti sõnastamist. Aastast 2011 juhtis asutust sihtasutuse nõukogu, kuid kuna muuseumi finantsvõimekus sihtasutusena ei kasvanud, muudeti see aastal 2021 taas valla hallatavaks asutuseks.

Antud ettekandes tutvustan ühe meetodina kasutatud fookusgrupiintervjuu läbiviimist ning tulemusi. Olles endine Jõgeva Vallavalitsuse kultuuriosakonna ametnik, peatun ka eneserefleksioonil. Töötades ammuste tuttavatega, olen korduvalt pidanud taasteadvustama enda rolli uurijana.

Eestis on viimase kümnendi muuseumiuuringute fookuses olnud külastajauuringud ja omandistaatus, see tuleneb paljuski sellest, et muuseumidel lasub üha enam kohustus teenida omatulu ja baasfinantseerimismudel on muutunud. Muuseumide arengukavad pole olnud uurimistöõde fookuses, kuid arendustegevuste planeerimisel on muuseume aidanud ERMi koostöös valminud „Moi! Mõjukad muuseumid“ mõjuhindamise mudeli kasutamine ning kaasatud on ka Rakendusliku Antropoloogia Keskust. Mina kaasan arengukava luues nii muuseumi personali, vallavalitsuse juhte kui koostööpartnereid.

Ettekandes kirjeldan poolstruktureeritud intervjuu ettevalmistamist, läbiviimist ning tulemusi, see hõlmab küsitluskava loomist, informeeritud nõusoleku saamist, analüüsi ning tulemusi. Ilmnes muuseumi vajadus kaasaegse turunduskava järele ning mäluasutusel tuleb arendada teenuseid ja tegevusi, mis tooksid asutusele omatulu ja külastajaid.

10. Lisanne Lerg: **Kuidas tõlkida vajadusi?** (Filosoofia ja semiootika instituut)

Vaimse tervise probleemide aktuaalsus toob järjest teravamalt fookusesse inimese psühholoogilise olemuse mõistmise olulisuse. Inimese käitumist kujundavad erinevad vajadused ning nende rahuldamine on indiviidi üldise rahulolu ja toimetuleku mõjusaim osis. Vaimse heaolu dünaamikat on võimalik vaadelda seoses psühholoogiliste vajadustega, kuid olemasolevad teooriad ja mudelid ei ole saavutanud ühtsust, mis võimaldaks mudelite efektiivset rakenduslikkust baasvajaduste tuvastamisel indiviidis ning seetõttu on takistatud ka teadlik sobivate keskkonnatingimuste loomine, mis võimaldaks vajaduste rahuldamise. Lisaks universaalsetele inimlikele vajadustele mõjutab heaolu, ja ühtlasi vajaduste mõistmist ja rahuldamist, ka indiviidi isiklik tähendusloome ning selle tõlkevõimalused – nii indiviidi siseselt kui ka väliselt.

Magistritöö põhiliseks eesmärgiks on uurida, analüüsida ja välja selgitada võimalikud arengupsühholoogia ja semiootika siduskohad, mis võimaldaksid täpsemat sissevaadet psühholoogiliste vajaduste arengu ja tähendusloome seoste dünaamikasse. Töös kasutatakse inimese arengu kirjeldamiseks lihtsamalt korrastatuse tasemelt keerukamaks Aaro Toomela struktuur-süsteemset lähenemist, millest leiame teooria kuidas on omavahel seotud märgi areng ja psüühika arengustaadiumid. Vögotškile tuginedes eristab Toomela naturaalse ja kultuurilise arenguliini, millest esimene on psüühika kujunemise ja teine kõrgemate psüühiliste funktsioonide aluseks, sõltudes kujunemisel vastavalt loomulikust ja kõnekeskkonnast. Vajadusi uuritakse töös Toomela teooriale tuginevast perspektiivist: kuidas on võimalik eristada samad arengustaadiumid spetsiifiliselt psühholoogiliste vajaduste arengus ja kuidas on vajaduste tõlkimise võimalikkus seotud märgiprotsesside arenguga.

Märksõnad: psühholoogilised baasvajadused, arengupsühholoogia, tähendusloome, tõlkimine.

11. Inga Roos: **Tantsud modernsetes luulerütmides**

20. sajandi algus oli nii ühiskonnas kui ka kultuuris suurte muutuste periood. Läänes oli modernism alguse saanud juba eelmisel sajandil, selle alguseks eesti luules võib tinglikult pidada 1905. aastat ja Noor-Eesti teket. Nii jõudsid modernistlikud uuendused ja katsetused eesti kultuuriruumi hiljem, ent sellega kaasnenud muutused toimusid väiksema autorkonna seas ja veel kiiremini. Sarnased muutused toimusid nii luule- kui ka tantsukunstis. Mõlema

kunstiliigi vahel on olemuslikke seoseid, mõlemad kujutavad rütmilist liikumist, kus sisuline tasand (teose idee) on lahutamatu sellest, kuidas, milliste vahenditega seda edasi antakse: tantsus liigutused, kostüümid, rütmid; luules häälikuline tasand ja helikordused, värsimõõt, aga ka stroofika ja graafika. Ehkki ühe dominandiks on kehaline liikumine ja teise puhul on tegu ennekõike sõnakunstiga, on mõlemad kunstiliigid lahutamatult seotud muusikalisusega.

Ometi ei ole seni uuritud, kuidas eesti luules on tantsu kujutatud. Ettekande hüpoteesiks on, et tantsu kujutamisel luules tekib kahe kunstiliigi vahel sümbioos, samuti peegeldavad tantsukujudid ajastu moderniseeruvat vaimu.

Uurimusküsimuse avamiseks valgustatakse seda, kuidas ühes kunstiliigis teist väljendatakse, esiteks seda, milliseid tantsu on kujutatud, teisalt kuidas tantsutemaatika ja -motiivid luule eri tasanditel peegelduvad. Ettekande allikateks on aastatel 1905–1939 tegutsenud luulerühmituste Noor-Eesti ja Siuru tantsuteemalised luuletused, täpsemalt vaadeldakse komparatiivse lähianalüüsina G. Suitsu, J. Semperi, J.V. Barbaruse ja M. Underi luuletakse.

12. Tanel Torn: **Etnomusikoloogia edendamise suunas: Muusika andmeanalüütika rakendamisest rahvapillimuusika salvestiste analüüsimisel**

Etnomusikoloogias hõlmab helisalvestiste analüüs valdavalt salvestiste läbi kuulamist, noodistamist ja sageli ka noodistuste omavahelist võrdlemist. Kuigi selline lähenemisviis on väga põhjalik, on vastav protsess aeganõudev ja ressursimahukas, piirates analüüside mahtu ega ole seeläbi rakendatav suurtel andmekorpustel. Eesti Rahvaluule Arhiivis (ERA) leidub arvukalt helisalvestisi erinevatest pillilugudest, mille võimalikud omavahelised seosed on seni täpsemalt kaardistamata.

Muusika andmeanalüütika (*music information retrieval* ehk MIR) on uurimisvaldkond, mis ühendab endas muusikateaduse, arvutiteaduse ja signaalitöötlemise elemente ning keskendub helilainetest muusikaga seotud andmete eraldamisele ja analüüsimisele. Vaatamata MIR-meetodite laialdasele kasutusele (näiteks muusika klassifitseerimisel või soovitamisel), on selle tõhusus eesti rahvapillimuusika analüüsimisel suuresti uurimata. Võttes aluseks ERA salvestised Saaremaal ja Muhumaal levinud rahvapärastest pillilugudest, näidatakse siinses ettekandes, kuidas MIR-meetoditega on võimalik tuvastada ja visualiseerida meloodia liikumist konkreetsel helisignaali lõigul. Antud katsetused on esimeseks sammuks arvutusliku mudeli

loomiseks, mille abil kiiresti ja efektiivselt võrrelda ERA helisalvestisi, eesmärgiga tuvastada ühe ja sama loo erinevad esitused.

Kuigi muusika andmeanalüütika ei suuda asendada käsitsi tehtavat analüüsi, on sel siiski potentsiaal kujuneda täiendavaks tööriistaks rahvamuusika uurimisel, mille abil kiirendada helisalvestatud pillilugude analüüsimist, võrdlemist ja klassifitseerimist, suurendades seeläbi arusaamist meie rahvamuusikalisest pärandist.

13. Irina Chechenko: **Translation of cultural elements in the translations of Taras Shevchenko's poems from Ukrainian into Spanish**

The aim of this work is to observe and analyse the translation of cultural elements from Ukrainian into Spanish in the poems of T. Shevchenko (*Los poemas escogidos*, 1986 Dnipro publishing house), in order to detect which methods of translation are used.

Taras Shevchenko (1814–1861) is considered to be one of the founders of the modern Ukrainian literature. As he was also a political figure, folklorist and ethnographer, his poems are about all the hardships of serfdom, injustice and oppression, and of course about deep love, unquenchable pain and longing for Ukraine.

Considering the cultural difference and the time gap the hypothesis of the investigation is the assumption that the transfer of Shevchenko's ideas and motives to modern Spanish implies some specific difficulties. The culturally specific elements that can be found in Shevchenko's poems include many areas of Ukrainian life, such as household, working tools, clothing, food, beliefs, historical past, folklore, etc.

Knowledge gaps that have arisen in the work of the question and need to be filled are: the inconsistency of the scope of meaning of words, the difference of comparability of words in collocations in Ukrainian and Spanish.

Conclusion: although, my results are preliminary, they indicate that translation of culturally specific vocabulary is done using different translation strategies. So far we have found examples of the following translation methods: amplification (*Sus estandartes e insignias*), transference (*Збирать на пораду.../ «Convocar un día a consejo*), elision (*з бунчугаму/ con sus mazas y banderas*), neutralisation (*чобімку уканоі/ las botas*), etc.

14. Svitlana Khomenko: **National Identity: Investigating Ukraine's Branding Initiatives and Transmediality in 2018–2023** (Department of Semiotics)

Semiotics, national identity, branding Initiatives, transmediality, Ukraine, multimodal analysis

Over the past decade, Ukraine has actively worked on shaping its national identity, both domestically and globally, through various initiatives and campaigns. Despite significant attention garnered by campaigns like "Be Brave Like Ukraine," featuring billboards in multiple countries, there is a noticeable research gap in this area.

The study encompasses Ukraine's official branding from 2018 to the brand structure, analyzing initiatives such as the "Ukraine WOW" exhibition, "Be Brave Like Ukraine" campaign, "Zalizna Kramnytsya" merch shop launch, and the "UNITED24" fundraising platform. Employing case studies, transmediality, and multimodal analysis, the research explores semiotic aspects such as identity, imagery, messages, and the presence of initiatives on social media and websites.

Anticipated outcomes include gaining insights into the structure and components of Ukraine's official communication channels' branding and understanding the role of these branding initiatives in shaping the national identity, especially in the context of engagements before and during the conflict in the post-war era.

15. Avneet Sharma: **Estonian native speakers' attitudes towards foreign-accented Estonian speech**

With increasing globalization and multiculturalism, the ability to communicate in a foreign language (L2) has become an essential skill. However, learners may still face challenges related to pronunciation and they may or may not exhibit accents that reflect their native language. While a foreign accent can significantly influence how native speakers perceive an L2 speaker, the occurrence of native-like pronunciation can be associated with status, solidarity and prestige.

Our attitudes are intricately influenced by variables such as familiarity with accent, social context, and personal experiences. Through this research our goal is to answer the following questions: How does an Estonian native speaker react to different foreign accents? Do they express openness and acceptance towards some foreign accents, while others manifest biases

and stereotypes? Employing a mixed-methods approach, this study combines qualitative interviews with L2 Estonian speakers and quantitative surveys with native speakers to provide an understanding of these attitudes in society.

There is existing research on major languages such as English but no such research has been conducted on L2 Estonian speech so far. This research will shed light on an essential aspect of sociolinguistics that is relevant to the broader discussions of language attitudes, communication, and social inclusion.

Keywords: Native speakers, language attitude, sociolinguistics, foreign-accented speech, second language, perception, intercultural communication.

References

Marko Dragojevic & Sean Goatley-Soan (2022) Americans' attitudes toward foreign accents: evaluative hierarchies and underlying processes, *Journal of Multilingual and Multicultural Development*, 43:2, 167–181, DOI:10.1080/01434632.2020.1735402

Jean-Marc Dewaele & James McCloskey (2015) Attitudes towards foreign accents among adult multilingual language users, *Journal of Multilingual and Multicultural Development*, 36:3, 221–238, DOI:10.1080/01434632.2014.909445

16. Jason S. Cordova: **Danza Azteca Star Lore: Being and Becoming with Mexicayotl Cultural Astronomy** (Folkloristics and Applied Heritage Studies)

Mexicayotl is a contemporary religious tradition based on the culture and cosmovision of the Mexica/Aztecs, adopted by detribalized Indigenous people of North America in response to colonization. Danza Azteca is a folk-dance tradition and intrinsic element of Mexicayotl, brought to the United States from Mexico during the Chicano Movement of the 1970s. Vernacular expressions of Star Lore, including timekeeping, navigation, and ritual, are key elements for cultural creation throughout the world. Drawing on fieldwork consisting of participant observation, autoethnography, and ethnographic interviews, with Mexicayotl groups in Colorado and New Mexico, I will demonstrate how cultural astronomy is a foundational element of folk genesis, and how star lore within the Danza Azteca contributes to affirming familial bonds for Indigenous Chicano/a/x communities in the Southwestern United States and throughout North America. Theoretical concepts are drawn from Indigenous methodologies such as Being and Becoming, and Comparative Astronomy. The culmination of this work will be a Digital Codex; Mexicayotl Star Lore Archive collection, as part of the Digital Cultural

Astronomy Archive Project in collaboration with the Society for Cultural Astronomy in the American Southwest and the Museum of Prehispanic Astronomy, guided by the concepts of Digital Stewardship.

Bio: Jason S. Cordova second year master's Student in Folkloristics and Applied Heritage Studies at the University of Tartu. He is an Estonian Center of Excellence in Research award recipient (2022). Jason is a Board member and Archive Committee chair for the Society for Cultural Astronomy in the American Southwest.

17. Oliver Daniel: **Do we still have the friendship of the ancients? The place of friendship in politics**

In modern times friendship has become a private matter, something which is excluded from day-to-day politics. Yet looking at the history of political thought, friendship has been connected to politics, stretching back from Marxist thought to Ancient Greece. This raises the question why we should still think of friendship as something political in our contemporary world. Using insights from Aristotle and Carl Schmitt I claim that political friendship in modern world can appear as a way to build more inclusive society. From Aristotle we get the idea of "political friendship" as something that binds citizens together and makes them work towards common good. Schmitt tells us politics comes ultimately down to the division between friend and enemy which reveals politics by nature is about conflicts. Merging these two perspectives provides an understanding of friendship that carries both strands. The unifying strand is that friendship requires overcoming differences between people and seeing others as equal. It becomes political when such people come together and work towards, fight, if necessary, turning it into a norm in society. Thus political friendship is a fight for more inclusive society.

18. Tamara Ovchinnikova: **Communicative constraints in formal online education**
(Department of Semiotics)

The present work aims to inquire into the communicative constraints in formal online education. Online education became an especially relevant topic after the outbreak of COVID-19. During the massive transition to total online studies, certain material and psychological obstacles arose, which are being researched to the present day. In my work, I approached the barriers and troubles of education in digital media from the perspective of multimodal communication theory. I outlined the main theoretical presuppositions of the multimodal communication theory

and reviewed their application to education. Subsequently, I overviewed communicational affordances and constraints which may arise after the transition of education online, building upon multimodal and cognitive research of online media. Thereupon, I conducted a case study of a Zoosemiotics course, employing multimodal discourse analysis, in order to establish the presence of sensorial, coordination and contextual interplay constraints and methods used to overcome them. Finally, I brought up some methods for overcoming constraints, alternative to those presented in the analysis.

Keywords: online education; multimodal communication; communicative constraints.

19. Thorolf van Walsum: **BioPoetics reconceived through a Kristevan-Deaconian Semiology** (Department of Semiotics)

Key Words: Psychoanalysis, Linguistics, Existentialism, Formalism, Iconicity, Poetics, Kristeva.

“Being an organism is about constant transformation, about developing a standpoint of concern, about desiring to be a self which yearns for connection with other selves.” So biopoet Andreas Weber has posited in his *Biopoetics – Towards an Existential Ecology*. The purpose of my presentation can be summarised as an all-out opposition to this claim. To state it briefly, we will be moving from a brief profile of contemporary biopoetics to a psychoanalytic critique thereof, exposing its key underlying suppositions and desirous orientations, before concluding with a psychoanalytically-conceived alternative thereto, demonstrated in a poetic analysis.

It is the bioexistentialist’s theoretical position that there is, in each organism, some arbiter of choice that causes an organism to assume agency in the manner that it does; this, at points, freely admits to being a notion of self, in the sense that we ourselves may be qualitatively familiar with. This theoretical orientation is thus demonstrably conceived by and for humans alone, and, in fact, gives no quarter to the displaced animal subjectivity it presumes to speak with. Specifically, our analysis is not interested in the theoretical claims of bioexistentialism so much as we are with its complicit effects and interests when applied to the poetic Other; it is this that will lead us to subject biopoetics and bioexistentialism to a psychoanalytic inquiry, discovering the so-called *points-de-capitons* operating in the biopoetic system. Of greatest concern is the deployment of the notion of self, which we must expose, not as the model for subjectivity in general (the existentialist mistake), but as a particular *form* of subjectivity that

organizes in such a way that aligns with humanity's linguistic-symbolic materiality. This critique will be followed by the brief thetic preposition that re-conceives biopoetics *not* through notions of extended consciousness, but through the psychoanalytic theories of speech and textuality. In our criticism of contemporary biopoetics, we will propose, in its most elementary manner, an alternative that may exist through the union of Kristevan and Deaconian semiotics. This will be demonstrated not at great theoretical length, which deserves the dedication of a Master's thesis (at the least), but through a critical analysis of Victorian poet Robert Browning's pre-post-human masterpiece, Caliban Upon Setebos, a true work of bio-poetry.

20. Kai Karell-Narrusk: **Korduse kordumatus – sõnakorduse olemusest Hando Runneli luule näitel** (Kirjandus- ja teatriteadus)

*Ehi, kallis, ehi,
ehi ennast mulle,
vaata kuidas ehib
eespool ehakaar.^[1]*

Kõnekujundid ehk troobid ja lausekujundid ehk figuurid on poeetilise keele aluseks. Kui troobid taotlevad kunstilist mõju erilise sõnakasutusega, siis figuurid eripärase lausestusega.^[2] Lausekujunditest on kõige sagedasemad kordusfiguurid, mida ühtlasi peetakse esimeseks sõnakunstivahendiks, mis eristas suhtluskõnet kunstikõnest ehk tavapärasest sidumata kõnet seotud kõnest.^[3]

Kordused võivad haarata foneeme, sõnu, sõnaühendeid, värsse, värsirühmi või stroofe. Sealjuures võib iga kordus olla autori poolt eesmärgistatud ning täita kindlat funktsiooni, kuid ka mittetahtlik kordus omandab tekstis funktsiooni ning tähenduse. Juri Lotmani käsitluse kohaselt ei esine luules absoluutset semantilist kordust.^[4] Madalaim semantiline kordus saab esineda sõnatüve ja sõna tasandil. Seega käsitletakse käesolevalt sõnatüve- ja sõnakordusi, mis ilmestavad nii sõna tähenduse muutust, korduse sisendusjõudu kui ka mõju luuletuse sisepeingele.

Tähelepanek, et kordused mõjuvad kirjalikus tekstis üksluiselt või nüristavalt, luules ei kehti, sest seotud kõnes on ühendavate korduste kasutamine fundamentaalne ning põhjustab keelelist eneseleostust^[5] ning muudab keelelise eneseväljenduse loova mängu ja tähelepanu objektiks.^[6] Tähelepanu on pöördatud sõnumi vormile ehk teksti väljendusviisile, mis ühtlasi

võimaldab autorile isikupärast eneseväljendust ja keele olemuse sügavamad tunnetamist. Hando Runneli looming on rohkete kordusfiguuride tõttu eelpool kirjeldatuks ilmekas uurimismaterjal.

[1] Runnel, Hando. Viru veri ei värise. Ilmamaa, 2006 lk 23.

[2] Merilai, Arne; Saro, Anneli; Annus, Epp. Poetika. Gümnaasiumiõpik. Tartu Ülikooli Kirjastus, 2003 lk 39, 47.

[3] Laugaste, Eduard. Eesti rahvaluule. Valgus, 1986 lk 174.

[4] Lotman, Juri. Kunstilise teksti struktuur. Tänapäev, 2006 lk 182-183.

[5] Preminger, Alex; Brogan, T. V. F. (koost) The New Princeton Encyclopedia of Poetry and Poetics. Princeton University Press, 1993 lk 1035.

[6] Merilai, Arne; Saro, Anneli; Annus, Epp. Poetika. Gümnaasiumiõpik. Tartu Ülikooli Kirjastus, 2003 lk 23.

21. Lea Korem: **Kuidas toit kõnetab? Eesti Vabaõhumuuseumi toiduteemaliste tegevuste külastajakogemuse uuring**

Toidul, kui sensoorseid kogemusi pakkuvale kultuurinähtusele, on muuseumides mitmekesine roll. Eesti Vabaõhumuuseum (EVM) on oma ekspositsioonis esitlenud ajastukohaste toitude valmistamist alates 2007. aastast. Selle tegevuse eesmärgiks on olnud tuua kujutatav ajajärk ja piirkond külastajale lähemale. Külastajate retseptiooni toiduga seotud tegevustele EVMis ei ole siiani uuritud. Oma magistriprojektis analüüsin, kuidas toit ja toiduga seonduvad tegevused EVM püsiekspositsioonis mõjutavad muuseumikülastajate kogemusi ning kuidas nende tegevuste kaudu saaks ekspositsiooni atraktiivsemaks muuta. Uurimismeetoditest kasutan vaatlust, külastajate lühiintervjuud, külastajate ja tegevuste läbiviijate poolstruktureeritud intervjuud, fookusgrupi intervjuud ja autoetnograafiat.

Käesolevas ettekandes tutvustan EVM 20. sajandit kujutavas ekspositsioonis läbiviidud toiduga seotud tegevusi ning külastaja kogemusi. Esindatud on Esimese Eesti Vabariigi aeg Kutsari-Härjapea talus, nõukogude aeg Kolhoosi korterelamus ning piirkondlik toidukultuur Setu talus ja Peipsivene majas. Toiduvalmistamise eesmärgiks seal ei ole külastajate kõhu täitmine vaid sensoorse kogemuse pakkumine kõikidele meeltele ja mälestuste äratamine. Külastaja saab kaasa haaratud lõhnade, maitsete, oma kogemuste jagamise, ise tegemise ja retseptidest innustumise kaudu.

Minu senini läbiviidud välitööde põhjal saan teha järelduse, et lõhnad on esimene aisting mida inimesed toiduga seotud tegevuste puhul märkavad. Läbi toidu, selle valmistamiseks kasutatavate vahendite ja toiduainete, saab külastajale anda laiemat informatsiooni ajastu ja piirkonna (argi)kultuuri kohta. Informatsioon, mida külastaja saab, sõltub tegevuste läbiviijast ja tema tõekspidamistest.

22. Annika Valgepea: **Aroomiteraapia kogukonna identiteet**

Sotsiaalmeediast on saanud meie elu lahutamatu osa, kus info on muutunud lihtsasti kättesaadavaks kõigile ja on heaks kasvulavaks erinevatele virtuaalsetele kogukondadele. Lisaks on kasvanud alternatiivsete uskumuste järgijate arv. Näiteks kahtlejad tõenduspõhises meditsiinis, mis omakorda on soodustanud rahvaravi levikut. Oma magistritöös uurin ühte sellist rahvameditsiini ideoloogilist gruppi, milleks on aroomiteraapia kogukond. Viimase liikmed kasutavad eeterlikke õlisid, et toetada enda füüsilist ja vaimset heaolu uskudes õlide maagilisse tervendavasse jõudu. Minu uurimusküsimused otsivad vastuseid järgnevale: kuidas mõistetakse vaimset ja füüsilist heaolu aroomiterapiahuviliste kogukonnas; milliste probleemidega inimesed selle juurde pöörduvad; kuidas saadakse abi; kas ja kuidas aroomiteraapia kogukonna ühised uskumused ja praktikad loovad grupiidentiteeti; ning mis markeerib aroomiteraapia subkultuuri.

Minu ettekande aluseks on poolstruktureeritud intervjuud, kus tutvustan kuulajale empiirilist materjali, mis toob välja millisel kujul eeterlikud õlid on kasutajate maailma tunnetuslikku poolt muutnud. Lisaks kirjeldan kuidas grupi liikmed seostavad aroomiteraapia võtteid vaimse keskkonnas levivate põhimõtetega. Olen veendunud, et selliste praktikate sügavam analüüs ühiskondlikus kontekstis aitab kaasa erinevate subkultuuride toimemehhanismide mõistmisele.

23. Svitlana Hrebenata: **A Comparative Study of Brave New World by Aldous Huxley and Its Ukrainian Translations in 1994 and 2016**

Brave New World, Aldous Huxley's iconic novel, has been translated twice into the Ukrainian language, in 1994 and 2016. This thesis explores the intriguing phenomenon of retranslation, specifically focusing on the Ukrainian renditions by Makarenko (1994) and Morozov (2016). The need for a retranslation in such a short time after the publishing of the first translation can be explained by the changing needs regarding the development of the Ukrainian language. This

study firstly explores the motivations behind the decision to retranslate the novel, focusing on the translation process and decisions undertaken by the prominent Ukrainian translator, Viktor Morozov, in the retranslation of *Brave New World*. I will employ a comparative approach, examining the Ukrainian translations by Makarenko (1994) and Morozov (2016) alongside the original with an aim to answer the following research question: How does retranslating a literary work influence linguistic evolution and cultural transformation in Ukrainian society? Furthermore, the research underscores that the original source serves as the foundation for the retranslation process, acting as a vehicle for cultural change in Ukraine. The research paper seeks to offer insights into how language, literature, and society are interconnected. It demonstrates how retranslating a well-known book can impact culture and language, enriching our understanding of literary retranslation's effects on society.

24. Riti Ly Lukk: **Using Digital Tools to Study Contemporary Sermons**

In digital English studies, specifically, using corpora to study different genres and aspects of texts has become increasingly widespread to identify broader historical trends or genre features and to escape the potential subjectivity of smaller qualitative studies. One of these genres is sermons. Sermon texts have so far mainly been studied in the context of historical linguistics. However, I will focus on contemporary sermons, which have yet to be studied as much, using corpus-based discourse analysis with the help of Sketch Engine.

Research into contemporary sermons shows that sermons have become more centered around congregation as persuasive engagement with the listeners has become one of the main purposes of preaching. In my presentation, I will be discussing what strategies have been used to increase persuasive engagement and how the aspect of creating a sense of community manifests in Seventh-day Adventist and Episcopal/Anglican sermon texts that have been shared online on SermonCentral.com. My analysis will include an overview of the word usage for expressing some sense of community and the specific strategies used to connect with and address the audience, for example, pronoun use.

25. Daniel Prokes: **Semiotics of Sports: Elite sports as a culture and semiosphere, analysis of discourse in modern professional sports** (Department of Semiotics)

Fundamentally, this thesis carries two objectives. The primary aim is to provide a clear understanding of meaning of elite/professional sports, its development and semiotic movements in the course of time from the 20th century to present. The culture of professional sport has grown from being a minor realm of human activity to becoming one of the most popular cultures globally. Today, professional sports represent a worldwide movement and huge business, drawing attention of people, businesses and media all over the world. The paper starts with an establishment of modern Olympic Games as a gateway into what today is referred to as elite sports, providing a thorough analysis of their structure, symbols, diction and discourse, mainly from Lotman's semiotic perception of culture. Later, the thesis shifts its focus on the social-economic transition of the culture into a field of private business, which meant a huge transformation in its structure and consequently, its language and discourse. Today, the discourse of professional sports is in essence a discourse of business. Based on the research and the results gathered so far, we can conclude that the change in the structure of sports organizations carried with it significant changes in everyday conduct in the field of professional sports. The secondary objective of this thesis is to initiate a broader semiotic research in the field of sports, for currently there is almost none and it represents a vast culture of human behavior and thus a great source for further semiotic studies.

Key Words: Semiotics of elite/professional sports, Juri Lotman – Semiotics of Culture, Amateur vs Professional Sports, Olympic Games.

26. Ave Grenberg: **Piirkondliku traditsiooni pärandistamise protsess: Mulgi pudru teekond UNESCO vaimse kultuuripärandi esindusnimekirja**

UNESCO (Ühinenud Rahvaste Hariduse, Teaduse ja Kultuuri organisatsioon) üheks eesmärgiks on väärtustada rahvusvahelisel tasandil inimkonna vaimset kultuuripärandit (VKP), mille üheks väljundiks on VKP nimekirjad. Paikkondlik kultuuripärand, eriti toidupärand, on tänapäeval oluline osa piirkondade identiteedist ja kuvandist. Ehkki vaimse kultuuripärandi tähtsustamist ja haldamist nähakse UNESCO vaates kohalike kogukondade ülesandena, on see praktikas ühine jõupingutus ja kokkulepe kogukonna, ekspertide ja riigi vahel, mida võib

nimetada pärandistamise protsessiks. See saab toimuda nii pärandi dokumenteerimise kui ka selle vahetu õpetamise kaudu.

Ettekanne keskendub väljakutsetele, millega puutusin kokku Mulgi Kultuuri Instituudi (MKI) juhina 2022–2023 aastal esitades Mulgi pudru valmistamise ja söömise traditsiooni UNESCO vaimse kultuuripärandi esindusnimekirja. See tähendas, et võtsime endale selle kultuurinähtuse pärandistamise vastutuse ametlikul tasandil eesmärgiga populariseerida ja säilitada Mulgi pudru traditsiooni kui üht olulist piirkonna kultuuripärandi osa. Mulgi pudru taotluse protsessi raames viisime läbi küsitluse uurides selle toidu olulisust kogukonna jaoks ja kogusime inimeste lugusid. Lisaks korraldati mitmeid üritusi, jäädvustati traditsiooni nii fotodes kui filmina. Kogukonnaliikmeid kaasates töötati välja Mulgi pudru traditsiooni kaitsemeetmed ja koostati UNESCO taotluse tekst. Mulgi pudru traditsiooni esitamine UNESCO VKP esindusnimekirja oli keeruline ülesanne, mida iseloomustasid sellised väljakutsed nagu institutsionaalsed piirangud, ressursside piiratus ja dokumentatsiooni bürookraatlikud nõuded. Selles protsessis oli vältimatu koostöö pärandivaldkonna ekspertide ja institutsioonidega.

27. Martin Leis: **Vanade viikingijuttude valu ja võõrus – vanapõhja saagade tõlkeprobleemid**

Vanapõhja kirjanduse kuldseks ajajärguks peetakse 1200ndaid aastaid, sest siis pandi kirja olulisimad islandi saagad. Kummati ei jutusta need tekstid enamasti kirjutaja kaasajast, vaid nn „saagade ajastust“, mis oli olnud mitu sajandit varem. Peale selle sisaldavad saagad tihti luuletusi, mis on loodud ammu enne seda, kui need saaga raames kirja said.

Saagade tõlkijal tuleb seega silmitsi seista tekstiga, mille arhailisus on paljukihiline. Ühelt poolt on tekst ise tänapäeva lugeja jaoks vana, teisest küljest sisaldab see elemente, mis olid vanad ka selle omaaegsete lugejate jaoks, kusjuures nende elementide hulka võivad kuuluda nii tõsieluline materjal (reaalsed ajaloosündmused ja suguvõsaajalugu), arhailised keelevormid (eriti luules) kui ka kirjutaja kujutelmad sellest, mis on arhailine.

Arhaiseerimise või selle alternatiividega seotud konkreetsete probleemide hulka, mis tõlkija peab lahendama, kuuluvad muu hulgas pärisnimede kujud (ja nimede tõlkimine), oleviku kasutus seal, kus tänapäeva autor kasutaks minevikku, sõnavara (nt uuemate laensõnade kasutamine) ning kaudsemalt ka sihtteksti sõnade arv ja lausete pikkus. Kui saaga sisaldab

luulet, seonduvad selle tõlkimisega eriprobleemid (meetrum ja rütm, kenningid, sõnasõnalisus, arusaadavus).

2014. aastal anti välja saagade uustõlked paralleelselt rootsi, norra ja taani keelde. See annab uurijale iseäranis hea võimaluse võrdlevaks analüüsiks, selgitamaks välja, kuidas tänapäeva mandriskandinaavia tõlkijad ülalkirjeldatud probleeme lahendavad ja milliseid strateegiaid eelistavad.

28. Natali Ponetajev: **Saja aasta vanuselt sahisevalt fonograafisalvestiselt tänapäeva: Läänemaa lõõtsalugude rekonstrueerimisest**

Ettekandes süüvin saja aasta tagusesse maailma, mil külapidudel mängiti lõõtspillil polkasid ja labajalavalsse ning rahvaluulekogujad kasutasid heli salvestamiseks fonograafi. See on minu kui pärimusmuusiku pilguheit vanemasse Läänemaa tantsurepertuaari ja selle tänapäevase muusikalise tõlgendamise võimalustesse – kuidas panna kõlama krabisevatelt helisalvestistelt kostuvad tantsulood, mis kuuluvad 20. sajandi esimesel poolel hääbunud Läänemaa lõõtspillitraditsiooni?

Ettekandes annan lühiülevaate rahvapillimuusika helisalvestamisest Eestis ning seejärel keskendun fonograafiga salvestatud Läänemaa lõõtsalugudele. Uurimismaterjali hulka kuuluvad Eesti Kirjandusmuuseumi Eesti Rahvaluule Arhiivis hoiul olevad esimesed helisalvestised Läänemaa lõõtspillimuusikast. Toonased salvestised tegi 1929. aastal fonograafiga vaharullidele Eduard Oja, kes käis kogumisretkel Pärnu- ja Läänemaal koos Eduard Treuga (hilisem Laugaste).

Juttu tuleb fonograafi tehnilise võimekuse piiridest, millest tulenevalt on toonased helisalvestised lühikesed, jäädes kaugemale igapäevastest pillimängu situatsioonidest. Määravaks saab ka salvestiste halb kvaliteet, mistõttu on neilt raskesti kuuldavad näiteks saateharmooniad, millel on lõõtspillimuusikas oluline roll.

Ettekandes uurin, mida räägivad helisalvestised toonase salvestamiskonteksti ja -tehnika ning tantsurepertuaari kohta. Kirjeldan, millist informatsiooni otsin ja leian salvestistest mina kui lõõtspillimängija ning mis jääb krabisevatelt pooleminutilistelt salvestistelt kuulmata – mida pean ette kujutama ja ise juurde leiutama, et mängida samu lugusid oma pillil.

Läänemaa lõõtspillimuusika on seni vähe uuritud valdkond ning ettekandega soovin näidata võimalusi ja raskusi nende unustuse hõlma vajunud pillilugude tänapäevasesse lõõtspillirepertuaari toomisel.

29. Anastasia Šepilenko: **Kontrastiivne uurimus modaalkonstruksioonide kasutusest eesti ja saksa keeles palvete koostamisel**

Bakalaureusetöö eesmärk oli võrrelda saksa ja eesti keeles kasutatavaid modaalkonstruksioone palvete koostamisel. Töös põhinesin Ziegelmann & Winkler (2006: 45ff., 66) väitele saksa keele olulise mõju avaldamisest ajaloo vältel eesti keele kujunemisele. Sellest tulenevalt väitsin oma bakalaureusetöös, et modaalkonstruksioonide kasutus ja valik võiks olla mõlema keele puhul sarnane, tuginedes sarnastele/samadele keelelistele strateegiatele. Hüpooteesi tõestamiseks rakendasin diskursuse täiendamise meetodit (*Discourse-Completion Test/Task*), kasutades Klaas-Langi & Pajusalu (2016) poolt juba varasemalt võrdlevates uuringutes korduvalt kasutatud kümmet sotsiaalset situatsiooni. Saksakeelsete andmete saamiseks tõlgiti küsimustik saksa keelde.

Analüüsi tulemuste alusel selgus, et modaalkonstruksioonide valik ja kasutus saksa ja eesti keeles palvete koostamisel on suurel määral sarnane. Kõige sagedamini kasutati modaalkonstruksioone modaalverbidega *können* ja *saama*, mis väljendasid enamasti küsija subjektiivset arvamust kuulaja füüsilise võimelisuse kohta palve täitmiseks. Sarnaselt palju kasutati kuulajaperspektiivi strateegiat, mille valik võis olla tingitud vastutuse ülekandmise soovist küsijalt kuulajale. Erinevusi leidis konditsionaali/konjunktiivi kasutuses. Nii ei vajanud eestlaste meelest situatsioonid peale modaalkonstruksioonide lisapehmemdamist näiteks sotsiaalse kauguse markerina.

17.11. ESINEJATE TEESID / *PRESENTERS' THESES*

1. Epp Adler: **Mis on õppimine ja kes on õppija - biosemiootilises vaates** (Semiootika ja kultuuriteooria)

Märksõnad: õppimine, semiosfäär, subjektsus, biosemiootika, enesekirjeldus, tähendusloome.

“Loomad ei karista oma lapsi. Valu ja karistusega võib jänese kontrabassi mängima õpetada, kuid see võtab üüratult palju aega. Vabalt elavatel loomadest looduses seda aega ei ole – ei ole võimalik jätta rebasepoega teiseks aastaks kursust kordama, muidu ta lihtsal sureb ära.” ütleb *Aleksei Turovski. (Mäeniit 2013: 75)*

Mis on õpetamise eesmärk – ühiskondlik korraldus, tulemuslikkus või elus hakkama saavad õppimis- ja kohanemisvõimelised inimesed? Me elame elukestva õppimise ja hariduse väärtustamise ning edendamise ajastul. Samal ajal on probleemid õppijate väljalangevuse, õppimises mitte osalemise, vaimse tervise, suhtlusoskuse, enesekindluse vms. Need kõik on samuti õppimise tulemused. Need on märgid õppija omandatud enesekirjeldusest ja suhtest ellu, sh õppimisse.

Õppimine on eelkõige ökoloogiline, kui kultuuriline nähtus. (Campbell 2018) Õppimine toimub looduses kõikjal ja pidevalt, ka ilma õpetamiseta. Õppimise käigus omandatakse edukaks elamiseks vajalikud funktsioonid, teadmised ja oskused.

Käesolev uurimus lähtub mõttest, et eelpool loetletud probleemid võivad olla õpetamise, õppimise ja õppeprotsessi tähendustamisega kaasnevad, mitte vähese efektiivsuse, puudliku meetoodika või süsteemi korralduse, probleemid.

Seetõttu vaadatakse uurimisobjekti ehk õppimist kui nähtust tähendusloome protsessina. Uurimus lähtub ja asetub semiootika diskursusesse ja spetsiifilisemalt biosemiootika diskursusesse. Uurimuse eesmärk on taasavastada õppijat ja õppimise tähendust, eraldiseisvana õpetamisest või institutsionaalsest korraldusest. Uurimus soovib anda oma panuse õppimise toetamise ühiskondlikku dialoogi.

Kasutatud kirjandus:

Campbell, Cary 2018. Returning 'learning' to education: Toward an ecological conception of learning and teaching. *Sign System Studies* 46(4): 538–568

Mäeniit, Piret 2013. *Aleksei Turovski ja teised loomad*. Tänapäev

2. Paap Nõmm: **Oled see, mida sööd: uurimus toidu identiteeti loovast funktsioonist kahe vastandliku toitumissuuna näitel** (Semiootika osakond)

Minu uuritav objekt on identiteet kui süsteem, mis kätkeb endas otsuseid, teguviise ja kommunikatsiooni. Antud uurimistöö analüüsib kaht gulinaariaga seotud subkultuuri: *vegan* ja *carnivore* (taimetoitlus ja lihatoitlus ingl.k). Nimetatud suunad esindavad kontekste, kus toitumisharjumused on määratletud kultuurilist ja sotsiaalset enesetunnetust konstrueeriva süsteemina. Mind huvitavad diskursused, mida eristab muudest võimalikest gulinaaria diskursustest see, et nende taga tunnetatakse füüsilise tervise ja maailmas õigesti eksisteerimise ideelist kompleksi. Seda „õiget“ elamiseviisi iseloomustab tervise ja keskkonna aga ka ajaloolis-evolutsioonilise enesemääratluse diskursus.

Identiteeti loovate sotsiokultuuriliste praktikate uurimine on oluline, sest aitab mõista inimtegevuse mõtestamise mehhanisme läbi identiteedi.

Märksõnad: Taimetoitlus, Lihatoitlus, dieet, elustiil, geneetiline pärand, moraal, identiteet.

Allikatena tuleks kaasata kumbagi gulinaarset mõttesuunda elustiilina käsitlevaid teoseid, nt „Carnivore Diet“ (Shawn Baker 2019) ning vastavalt vegani poole pealt „How not to die“ (Gene Stone, Michael Greger 2015). Lisaks tuleb uurida erinevaid You Tube`i *podcast`* ide kanaleid, mis neid mõttesuundi käsitlevad.

Antud töö kasutab teoreetilise raamistikuna Mihhail Lotmani semiosfääri mudelit ja Michel Foucault diskursuse analüüsi.

3. Marianne Raid: **Psühheedeelsete ainete kui muutunud teadvuse seisundi esilekutsujate mõju inimese taju- ja mõjuilmale** (Semiootika osakond)

Teadvus on inimeste omailma lahutamatu osa, mis on kõigi jaoks tajutav ja kättesaadav. Ometi tekitab selle olemuse selgitamine ja piiritlemine erinevate teadusharude vahel endiselt rohkelt diskussiooni. Teadvuse seisundite muutumist ja nende uurimist käsitletakse levinud paradigmat järgi sageli anomaalse või patoloogilise nähtusena. Sel moel ignoreeritakse aga olulisi aspekte inimese taju- ja mõjuilmast, mis mõjutavad nii vaimset tervist, individuaalset ja religioosset enesemääratlust kui suhtumist sotsiaalsetesse probleemidesse. Biosemiootik Jesper Hoffmeyer väidab, et „hirmus spiritualismi ees on teadus sulgenud endale tohutu suure osa maailmast, mida suurem osa meist võtab väga reaalse, olgugi, et võib-olla mingis

tagasihoidlikus mõttes mittemateriaalsena.“ (Hoffmeyer 2014: lk 259) Selle töö raames püütakse välja selgitada, kuidas mõjutavad psühheedsed ained semioosi protsessi ning inimese ja tema keskkonna vastasmõju tuginedes biosemiootilisele lähenemisele ning Uexkülli omailmade teooriale. Töö empiirilises osas otsitakse ning uuritakse kvalitatiivsete süvaintervjuude abil psühheedelikumide toel toimunud semioosiprotsesse intervjuueritavate taju- ja mõjuilm. Seejuures otsitakse võimalikke sarnasusi intervjuueritavate kirjeldatud semioosiprotsessides nii märkide, esitiste kui tõlgendite näol tegemaks üldistavaid järeldusi selle kohta, kuidas mõjutavad psühheedsed ained indiviidi (kosmoloogilist) enesetaju ning toimimist ühiskonnas.

Märksõnad: teadvus, muutunud teadvuse vormid, psühheedelikumid, tajuilm, mõjuilm.

Kasutatud allikad

Hoffmeyer J. 2014. *Biosemiootika*. Tallinn: TLÜ kirjastus.

4. Beatrice Veidenberg: **Antiiktragöödia koori avaosa müstiline ringjas ülesehitus Aischylose tragöödia „Palujannade“ näitel**

Antiiktragöödiast ei ole meieni palju säilinud. Vahest tundub ta ka just sellepärast müstilisem, hoides endas tuhandeid saladusi, mida ka kõige täpsemad teadusuuringud ja tekstilugemised täielikult ära ei lahenda. Jäänud on ainult karkass. Ilmselt on antiiktragöödia üks salapärasemaid ja ka isikupärasemaid omadusi kooriosa, mis on tänapäevases teatris pigem haruldane nähtus. Kui aga Sophoklese ja Euripidese tragöödiate kooriosa on oma osatähtsust kaotanud, siis laenab Aischylose tragöödia veel tähelepanuväärselt palju vormi ja stiili arhailise ajajärgu kirjanduse koorilüürikast, tehes niiviisi ka koori enda draamatükkide keskmeks. Selle näiteks võib tuua Aischylose tragöödia „Palujannad“, kus peategelase rolli mängib suur ühtne neidudekoor iidse ja jumaliku päritoluga danaiididest, kes põgenevad hirmsa pulma eest Aigiptose poegadega. Selleks, et kõik läheks danaiidide soovi järgi pöörduvad nad koori avaosas eeskätt Zeusi, nende sigitaja ja kõikvõimsa kaitsja poole. Kuidas aga panevad danaiidid oma sõna maksma juba algusest peale?

HUMA sügiskooli ettekandega soovin avada enda magistr töö ühte olulist teemat: Aischylose tragöödia „Palujannade“ esimese kooriosa ehk parodose ülesehitust ja ülesehituse olulisust vastavalt koori funktsioonile ja teatri kontekstile. Et uurida täpsemalt danaiidide eneseväljendust koori parodoses, pööran tähelepanu eeskätt selle struktuurile ja avan seega arhailisele kirjandusele omast kontseptsiooni, nagu seda on kordustel põhinev

ringkompositsioon. Kas ja kui palju on märgata danaiidide parodoses kordustel põhinevaid mõttelisi ringe ja kuidas võib seesuguste korduste otsimine meid täpsemalt antud teatritüki kirjeldamisel, kuid ka laiemalt antiikkirjanduse ja -teatri uuringutel edasi aidata? Ettekandes arutlen just nende küsimuste üle.

5. Sebastián Nabón Hernández: **Silence Unveiled: A Dynamic Cultural Symbol**

(Department of Semiotics)

This research delves into the cultural evolution of Silence, examining its shifting significance from a negative and absent concept to a positive, expressive interpretation, spanning from the post-World War II era to the contemporary context. It focuses on Silence's role within the realm of composition, particularly how it has transitioned from being perceived as a void to a medium for creative expression.

Prominent figures such as John Cage have challenged the traditional notion of complete soundlessness, advocating for Silence as a distinct carrier of meaning and a unique listening experience. Salomé Voegelin underscores the interplay between Silence, modes of listening, the human body, and the auditory environment in conveying transient, ineffable experiences.

Scholars like Kurzon and Dauenhauer contend that Silence cannot be divorced from speech and discourse, with its meanings emerging from their intricate dynamics. This study seeks to amalgamate these diverse perspectives into a unified concept of Silence as a listening modality and to comprehend its application in Latin American Minimalism as a musical topic.

Utilizing the framework of musical topics proposed by Robert Hatten and Raymond Monelle, this thesis condenses complex historical and social processes into musical forms, providing a comprehensive perspective on Silence's transformation in sound aesthetics. It elucidates Silence's dynamic and multifaceted role in contemporary auditory perception.

Keywords: Silence, Semiotics of Listening, Musical Tropic, Cultural Semiotics, Sound Aesthetics, Musical Semiotics.

6. Mykita Kabrel: **Intelligence Explained: The Neural Mechanisms of Humans' Higher Cognition**

In this talk, I will present the theory of mental navigation. It is a novel and rapidly developing concept in cognitive neuroscience encompassing our ability to investigate our conceptual spaces, e.g., to map and navigate our thoughts, ideas, concepts, memories, images, etc. I will start by presenting the underlying neural, cognitive, phenomenological, and linguistic features intrinsic to mental navigation. Then, I will show how it might underlie our complex cognition abilities, i.e., problem-solving, decision-making, reasoning, and self-analysis. In addition, I will present some empirical evidence that we obtained in the previous several months. On the basis of these findings, I will further speculate on how the neural mechanisms of mental navigation underpin our sophisticated cognitive functions.

7. Ziyi Ye: **The Duality of the Gap: Traumatic and/or Productive?** (Department of Semiotics)

This paper delves into two contrasting interpretations of the concept of “gap”, juxtaposing its perceived negativity in Lacanian psychoanalysis with its productive positivity advocated by scholars such as Lotman, Derrida, and Deleuze. The former conceives of the gap as what constitutes the traumatic lack of speaking subject as an effect of the signifier, while the latter envisions the gap as the prerequisite for creative meaning-generation, encompassing Lotmanian untranslatability, Derridean minuscule hiatus, and Deleuzian difference. This paper begins by an exploration of the historical scholarly discourse surrounding the concept of gap to reveal its underdiscussed duality and to trace the premises of these two divergent positions. Through a comparative analysis, the paper examines the divergence of two positions by a semiotic reconstruction of their different modelling on the relationships between subjectivity and otherness, and between subjectivity and transcendence (the Real, myth). Based on this, a possible dialogue between the two positions is presented as mutual criticism and a potential reconciliation is proposed. While Lacanian psychoanalytical view on the gap provides an insight into the cause of affect (i.e., lack) for the productive positivity, the latter complements in turn the act of the transcendence of traumatic subjectivity.

Keywords: gap; difference; affect; myth; split subjectivity; transcendence; otherness; sinthome.

8. Elvīra Avota: **On the Tightrope of Time: Recoding the Paradigm of Circus**
(Department of Semiotics)

Keywords: circus arts, system change, memory studies.

Circus as performance art has been experiencing an active change of paradigm in the 21st century, mainly the development of the contemporary circus tradition. In this work we are using the case study of the Riga circus as one of the typical examples of this shift, to explore this change of an artistic and cultural system.

Since 2016 Riga Circus has been a government institution with a strategic development plan. It is the only institution that has a stationary infrastructure for circus arts in the Baltics, therefore the potential to develop into a contemporary circus arts and education center. In reality, the local culture still has strong memory of the old circus tradition and the change has come as a disruptive event. Therefore, to understand the impact of this change a more wholistic approach is needed as circus in its nature is a deeply social art form.

Baltics is still an unknown ground for circus research. In this work we observe how a semiotic approach to memory studies of circus as a cultural, social and artistic phenomena can show patterns of overall cultural system change therefore helping to understand the needs in processes of integration of new paradigms in the already existing cultural memory.

9. Habran Bruno: **The end of photography** (Department of Semiotics)

Key-words: Photography, semiotic, postphenomenology, phenomenology, ontology, index/indice, mediation, technology, multistability.

This paper explores the intricate relationship between semiotics and postphenomenology in the context of photography. It begins by discussing the ontological nature of photography, drawing from the perspectives of indexicality and phenomenology. The paper then delves into the transition from ontology to phenomena and introduces the concepts of multistability, and indexicality. It also questions the idea that the shift to digital necessarily alters the mediation role or user experience of photography. The interplay between multistability and mediation is presented, as per Don Ihde's postphenomenological model. This interplay reveals that the

ontological shifts in technology may not always lead to equally profound changes in user experience and the mediation of reality.

A case study involving Instagram and AI-generated photographic images is mentioned to illustrate how digital photography challenges the perception of reality and self-identity. The paper concludes by emphasising the ongoing evolution of technology and its dynamic impact on human perception and lived experiences, using photography as an illuminating case study in this complex relationship between humans, technology, and the ever-shifting reality.

10. Hyeonje Choi: **Community Led Local Development in Rural Georgia, Challenges and Opportunities for Sustainable Development** (Institute of Cultural Research)

Rural areas in Georgia are currently experiencing issues like poverty, employment rate, and population imbalance. Various projects are in progress to solve these problems. Among different approaches, community-led local development is a bottom-up approach to rural development that empowers local communities to identify and address their own needs and priorities. This approach has the potential to play a significant role in promoting sustainable development in rural Georgia by supporting the development of local economies, improving social and environmental well-being.

This study explores the critical challenges and opportunities inherent in community-led local development and offers a comprehensive examination of its potential benefits to rural communities, thereby contributing to a more sustainable future. The methodology employed comprises secondary data analysis, supplemented by on-ground observation and in-depth interviews with key stakeholders, encompassing local government representatives, non-governmental organizations, and community groups.

This paper aims to highlight the transformative power of local development initiatives led by the community., illuminating how this bottom-up approach can empower communities and enhance rural development. The examination of the concept of community and the implementation of a grassroots approach will be emphasized to demonstrate its effectiveness in promoting development in rural regions.

11. Robertho Miguel Paredes Coral: **Visual Narratives of the forest. Selva adentro. Tambopata's Amazonian cosmovision through media research** (Folkloristics and Applied Heritage Studies)

This research aims to empower Amazonian communities to use media (images and videos) as a means to raise awareness about the impact exerted by extractive activities and the disappearance of pristine forests. This situation threatens their culture, as they perceive the forest to be a living entity deeply connected with their Amazonian cosmovision, entwined with their history and heritage. These communities perceive the forest as a living entity deeply connected with their Amazonian cosmovision.

Through the development of visual narratives, this project **provides** a deeper understanding of the cosmovision of the **Peruvian Amazonian communities in Tambopata, Peru**, emphasizing the urgent need to preserve their forest heritage. Visual narratives are instrumental in representing the complex bond between the Amazonians' spiritual world and the forest. By engaging these communities in creating these narratives, the research ensures that their concerns and invaluable insights on environmental degradation, especially in Peru's Amazon, are effectively communicated to a broader audience.

Furthermore, The study utilizes autoethnography, as well as audio and video media, to explore the impact of visual narratives on depicting environmental devastation. This research is framed within the context of Amazonian cosmovision.

12. Karmen-Eliise Kiidron: **Nukuteater semiootilise tõlkevahendina. Nikolai Gogoli groteski „Sinel“ ja Eesti Noorsooteatri samanimelise lavastuse näitel** (Semiootika ja kultuuriteooria)

Märksõnad: nukuteater, tõlkesemiootika, Nikolai Gogol, *Sinel*.

Ettekanne on kantud osast minu valmimisjärgus magistritööst, milles uurin loomulikust keelest visuaalteatri keelde tõlkimist tuginedes kultuurisemiootikale. Taolise tõlkeprotsessi näitena kasutan Nikolai Gogoli groteski „Sinel“ (1842), mille põhjal on lavastaja Daniil Zandberg ja kunstnik Rosita Raud toonud Eesti Noorsooteatri lavale samanimelise visuaalteatrilavastuse (2022). Teoste loomulikust keelest visuaalteatri keelde tõlkimine avab uksi teistesse kultuuridesse keelt tundmata – aidates mõista eri kultuuritekste, nende tähendusi ja tõlgendusi

visuaalsete vahendite kaudu. Visuaalteatri mõistet kasutan katusterminina nuku-, maski- ja füüsilisele teatrile.

Ukraina-vene kirjaniku Nikolai Gogoli groteskis on esikohal Peterburis elava, nn „väikese inimese“ Akaki Akakijevitši ametnikuelu painete humoorikas kirjeldamine, mida toetab ka vähene dialoog. Kuidas on aga võimalik jutustada seda kõike sõnadeta, kasutades vaid visuaalseid vahendeid? Kultuurisemiootika kui abivahend tõlkimisel aitab mõtestada teksti omaette märgisüsteemi(de)na, mille sisu ei sõltu vormist, küll aga sõltub vormist, kuidas sisu selle vastuvõtjale kommunikeeritakse. Oma ettekandes käsitlen nuku- ja maskiteatri objektide kasutamist semiootilise tõlkevahendina, toetudes peamiselt Juri Lotmani teatrisemiootika tekstidele.

13. Maare Liiv: **(Nägemis)puudega inimeste kehaline võimekus sportimisel** (Etnoloogia, folkloristika ja rakendusantropoloogia)

Minu tulevane magistr töö uurib juhitud jooksmist ning seda, kuidas kasutavad oma meeli vaegnägijatest jooksjad ning millised on nende kehalised kogemused selle käigus. Pean oluliseks jälgida ka nende suhet nägijast juhtjooksjaga ning seda, kuidas toimib tajude seisukohast nende omavaheline suhe ning sõltuvus teineteisest.

Jooksmist mõistetakse traditsiooniliselt kui kehaliselt võimekate ja „tervete“ inimeste spordiala, milles võtmeroll on kindlasti ka oma ümbritseva raja nägemisel. See ettekanne aga toob esile ebatraditsioonilise sportija. Antud ettekandes keskendungi vaegnägijatest jooksjate kehalistele aspektidele ning huvitun sellest, kuidas on vastandatud puudega keha normatiivsele kehale. Selline sotsiaalselt konstrueeritud vastandamine on puuetega inimesed jätnud tihti kõrvalejätute rolli. Toetudes olemasolevale teoreetilisele kirjandusele antropoloogias ning spordisotsioloogias, püüan mõista seda, kuidas arusaamine ja suhtumine varasemalt pigem marginaliseeritud inimeste suutlikkusest ja kehalisest võimekusest on aja jooksul läbi spordi muutunud.

Toetudes MTÜ Guide Running Estonia tegevusele ning kasutades intervjuusid informantidega, toon välja kuidas kaasates vaegnägijaid füüsiliselt aktiivsetesse tegevustesse, on sellel positiivsed tagajärjed nende vaimsele tervisele ning kehalisele heaolule. Lisaks uurin kas ja kuidas on juhitud jooksmine mõjutanud vaegnägijate elustiili ja liikumisharjumusi.

Ettekanne soovib juhtida tähelepanu puuetega inimeste täisväärtuslikule osalemisele ning kaasamisele sportimises ning kasuteguritele, mida füüsiline aktiivsus nende jaoks kaasa toob.

14. Grete Tiigiste: **Tallinn täispurjes. Linna muutev olümpiaehitus**

1980. aasta suveolümpiamängud korraldati Moskvas. Purjeregati toimumise paigana valiti 1974. aasta oktoobrikuus kuue linna seast välja Tallinn, mis oli ettevalmistustega alustanud juba paar aastat varem. Olümpiamängude ja selle programmi kuuluvate spordialade läbi viimine toob lisaks spordipublikule linnale suure hulga lisavahendeid, mille abil on võimalik viia läbi mahukaid linnauuendamise projekte.

Oma magistritöös uurin Tallinna nii-nimetatud olümpiaehitust ehk 1980. aasta Moskva OM purjeregati korraldamiseks läbiviidud programmilist linnauuendust, mis algas 1974. aastal ja vältas ametlikult 1980. aastani, ent tegelikult valmisid viimased objektid alles 1986. aastal. Ettekandes kaardistan oma magistritööle tuginedes kogu purjeregatiaegse ehitustellimuse mahu ning analüüsin seda linnaplaneerimise raamides. Tutvustan, millistel alustel töötati välja 1980. aasta ehitusprogramm ning millised eesmärged pidi see täitma. Toon esile, et taolist mastaapset linnaehitust ei olnud varem ega ka hiljem nii nõukogude okupatsiooni aastatel kui ka Eesti iseseisvuse ajal läbi viidud. Uurin kolme objekti põhjal, millised uusi arhitektuuri-, disaini- ja inseneritehnilisi võtteid Tallinnas ellu viidi, mida varasemalt nõukogude tingimustes teha ei õnnestunud ega poleks ka lubatud. Käsitlen oma ettekandes Pirita purjespordikeskuse arhitektuurivõistlust ja projekteerimist, Tallinna lennujaama endist pop-interjööri ning linnakujundusgrupi tööd üle terve Tallinna.

Oma magistritööga markeerin, et purjeregati ehitusprogrammis valminud objektid olid mõeldud teenima linnaelanikke pikaajaliselt ning parendasid linnatariitust. Hoolimata Nõukogude okupatsioonist, püüti planeerida linna lääneriikide eeskujul. Olümpiaehitus kui linnaehituslik tüpoloogია aitas kiirkorras edendada Tallinna ilmet ning on märksõna, mis võtab kokku 1970. aastate kohaliku arhitektuuriloo.

15. Carmen Victoria Virkunen: **Alexanderi tehnika näitlejaõppes** (Teatriteadus)

Alexanderi tehnika eesmärgkon keha vabastamine väljakujunenud harjumustest ja pingetest. Traumade, sundasendite ja automaatseks kujunenud tegevuste kaudu kordame salvestunud

kehahoiakuid, kaotades keha vaba oleku, liikuvuse ja valmisoleku reageerida ja kohaneda uute olukordadega. Tehnika looja Frederick Matthias Alexander oli Austraalia näitleja, kes seisis silmitsi hääleprobleemidega ja töötas välja tehnika kehapingete vabastamiseks, saavutamaks parimat kehahoidu.

Ettekandes tegelen küsimusega, millised on Alexanderi tehnika võimalused kõrgvormi saavutamisel ja säilitamisel näitlejaõppes. Suurbritannias ja mujal Euroopas on Alexanderi tehnikat baasoskuseks õpetatud muusika- ja teatrikoolides alates 1950. aastatest, Eestis alates 1999. aastast. Näitleja töövahendiks on tema keha, seega on oluline hea kehakasutus, et loomingu kvaliteet säiliks. Näitlejatudengite kirjalike eneserefleksioonide kaudu uurin üliõpilaste kogemusi Alexanderi tehnika rakendamisel. Kehalised pinged takistavad näitlejat rolliloomes, füüsilistes ja häälega seotud ülesannetes, kuid Alexanderi tehnika kaudu on nad saanud vabaks ebavajalikest pingetest kehas ja saavad sellega muuta ülesannete täitmise kergemaks.

16. Ene Mii Kuusk: ***„Naljapärist olen valmis ka jampsi kuulama, aga siin pretendeeriti uutele vormidele, uuele ajastule kunstis. Minu arvates polnud siin tegemist mingite uute vormidega, vaid lihtsalt halva iseloomuga“*** ehk nukuga teatri esteetika lavastuse „Kajakas“ näitel (Teatriteadus)

Minu ettekande pealkirjaks on *„Naljapärist olen valmis ka jampsi kuulama, aga siin pretendeeriti uutele vormidele, uuele ajastule kunstis. Minu arvates polnud siin tegemist mingite uute vormidega, vaid lihtsalt halva iseloomuga“* ehk nukuga teater teatريفestivalil Treff 2023 etendunud lavastuse „Kajakas“ näitel. Ettekanne põhineb minu magistritööl, mis analüüsib täiskasvanutele suunatud nukuga teatrit teatريفestivalil Tallinn Treff 2023 etendunud kahe lavastuse – Hollandis tegutseva Duda Paiva poolt loodud „Bruce Marie“ ning rahvusvahelisest koostööst sündinud (lavastajateks Tšiili päritolu Tita Iacobelli ja Belgias töötav vene rahvusest Nataša Belova) Anton Tšehhovi teose „Kajakas“ ainetel loodud lavastuse põhjal. Põhjus, miks nukuteatrit uurin, on asjaolus, et nukuteatrit analüüsivaid teadustöid on Eestis vähe ning nukuteatri mõiste on kadumas visuaalteatri laialivalguva mõiste alla ära. „Kajakas/Tšaika“ (esietendus 2018.a. Tšiilis) on monoetendus, kus laval näeme kaaslavastajast etendajat Tita Iacobellit ning tema poolt manipuleeritavat savist ja tekstiilist valmistatud pea+käsi nukku. Tegemist on nukuga lavastusega, kus kasutatakse ka objekti ja visuaalteatri elemente. Iacobelli mängib laval koos nukuga erinevaid rolle: nii vananenud näitlejannat, kes peab minema viimast korda lavale Irina Arkadina rollis, kui ka noorukest näitlejannat Niinana

ning poeg Treplevit ja armastatud Trigorinit. Tšehhovi „Kajakas“ on mitmetahuline teos, mis käsitleb ühelt poolt igavikulist teemat – inimeseks olemist – ning teisalt teist lõputut ainet laval – vana ja uue teatri vormide vastandumist. Iacobelli ja Belova loovad omalt poolt antud loole veel kihte juurde, tõmmates paralleele Tšehhovi teiste lavastustega ning andes nuku kaudu erinevaid tähendusi, mis kõlavad erinevates kultuurides erinevalt.

17. Anna Havrylyshyn: **The analysis of the elements of Greek tragedy in Donna Tartt's novel *The Secret History***

In *The Secret History*, Donna Tartt draws heavily on the patterns of Ancient Greek tragedy in terms of location, character construction, and narrative in general. The author applies such classical terms as *hubris*, *hamartia*, and *katharsis*, which were first described by Aristotle in his *Poetics*, in order to construct the portrayal of five promising classics students who ascend into madness and crime, caused by their obsession with the classical culture, in particular with the idea of participating in a Bacchic ritual described in Euripides' tragedy *Bacchae*.

This thesis aims to analyse the function of the application of the elements of Greek tragedy in the construction of the plotline and characters in Donna Tartt's novel *The Secret History*. The literature review will give an overview of the research conducted on *The Secret History* and the multiple perspectives from which this novel has been analyzed. The literature review will also outline the principles of constructing a tragedy expressed by Aristotle in *Poetics*. The second chapter will examine how the categories of a tragical narrative are represented in the novel and how they contribute to the construction of the plot and characters.

18. Lars Carmine Panaro: **Poetic Nuance in Heidegger's *Being and Time***

Martin Heidegger's *Being and Time* is a dense philosophical treatise that on first glance may appear to be only a carefully constructed series of conceptual arguments regarding the meaning of *Being*. Yet all throughout the text Heidegger plays with language in a poetic manner. In this presentation I propose that such poetic nuances are at the heart of *Being and Time*, and that the bulk of the text ought to be understood as Heidegger's attempt to analyze and explain, in logical prose, his own poetic philosophical insights. The text can therefore be engaged poetically and to do so emphasizes a contemplative approach in contrast to an argumentative one. This presentation is but a brief introduction to these ideas and furthermore serves the wider purpose

of exploring both what it means to engage with philosophy poetically and the intersection of poetry and philosophy in general.

19. Rahul Murdeshwar: **Spectres of history for cultural explosions – chronotopic analysis and design of haunted texts and places** (Department of Semiotics)

Retro themes and pastiche in popular youth culture have disseminated globally today- from revivalist fashion and vintage furniture to pop and dance music genres. Consumer culture Theory often reduces such trends to ‘nostalgia’, defined in terms of an individual’s melancholic longing for a return to an actually lived personal history. However, this ignores the intransitive nature of (post)modern nostalgia - because what youths today yearn for is an imagined past. What is ‘mourned’ is not a specific memory but the “impossibility of mythical return [...] to an enchanted world with clear borders and values” (Boym, 2001). These texts are consumed not merely for being ‘fashionable’ but because they allow for experiential access to imagined past youth cultural zeitgeists from history. Such (re)presented atmospheres (like those sparked by the 1968 student protests in Paris) were moments of social, cultural and political imagination. In wanting to ‘relive’ a romanticised idea of the late 20th century, youth today purchase a “nostalgic journey into the future [...] a future of hopeful expectation, vibrant incertitude, and energetic élan”, and thus today’s nostalgia is a “nostalgia for that feeling of existential progress to come.” (Leone 2015). In Jacques Derrida’s ‘hauntology’ (1993), the metaphorical spectres of history ‘return’ into the present to ‘haunt’ us by reminding us of the abandoned promises of ‘cultural modernity’ (Fisher 2014) . Such ‘hauntological texts’ bring spectres of historic futurism into dialogue with the ‘reader’ or consumer through implicit aesthetic or narrative strategies, and can be seen across media – in retro pop culture and also in real designed social events in which future and past are brought together and time and space are thrown ‘out-of-joint’. This thesis will offer to model generic hauntological texts- by re-visiting Derrida’s metaphorical analysis of haunting (in texts) organised through the framework of Mikhail Bakhtin’s notion of ‘chronotope’ (time-space) and chronotopic analysis (Torop 2019), while being grounded in the semiotics of history and culture laid down by Lotman and the Tartu Moscow School.

Keywords: Retro, hauntology, retrofuturism, semiotics of history, semiotics of culture, cultural explosions, chronotope

References

Boym, Svetlana 2001. *The future of nostalgia*. New York: Basic Books.

Derrida, Jacques 2011[1993]. *Specters of Marx: the state of the debt, the work of mourning and the new international* (P. Kamuf, Trans.). London: Routledge, Repr.

Fisher, Mark 2014. *Ghosts of my life: writings on depression, hauntology and lost futures*. Winchester: Zero books.

Leone, Massimo 2015. Longing for the past: a semiotic reading of the role of nostalgia in present-day consumption trends. *Social Semiotics*. vol. 25(1): 1–15. <https://doi.org/10.1080/10350330.2014.950008>

Torop, Peeter 2019. Cultural Languages and value of chronotopical analysis. In: *Fronteras Semioticas De La Emocion Los Procesos Del Sentido en Las Culturas Libro Homenaje a Desiderio Navarro*. 63–92.

20. **Kateryna Osyka: The representation of Ukraine and Ukrainians in French and American National Newspapers: Le Monde and The New York Times.**

Ukraine has started to appear frequently in newspaper headlines across the world, sparking a public backlash with terrible events after a full-scale Russian invasion on February 24, 2022. A number of national media consistently covers the news about the development of war on the territory of Ukraine. This paper aims to investigate the articles published in two of the most influential media outlets: Le Monde and The New York Times and is expected to reveal how Ukraine and Ukrainians are represented there.

For the thesis, I have chosen a combination of corpus linguistics and critical discourse analysis (CDA) as the approach to conducting a study. It is a beneficial combination because corpora will provide an empirical basis for language analysis, while CDA will focus on social and ideological contexts. The corpus will include selected articles for particular events of invasion during a particular period of time and will be followed by a collocation and keyword analysis. Then, using a CDA approach, I will describe and interpret social, cultural, and political contexts; analyze language patterns and how they are used to convey power, ideologies, or social meanings, investigate dominant narratives, ideologies, or power structures, if there will be any.

After conducting the study I expect to explain how Ukraine is portrayed in foreign media via the articles covering war-related events and to find differences in image-building in two newspapers, if there are any.

21. Andrea Barone Renolfi: **Between the self and a hard place: analyzing the competing interests of the different identities constructed by scholars in research articles**

(Department of Semiotics)

Writing is an inherent part of academic pursuit. It involves a series of choices on the part of the author about both content and form. One of these choices involves the construction of the self within the text. Even if research articles have highly codified modes of expression that limit those choices, tension rises as the writer manages the competing interests that arise from these portrayals. But what are the consequences of this internal struggle? In this presentation I aim to peek at the world of a writer's selves, to analyze common practices such as the erasure of the auto-biographical self, the different forms taken by the discursive self, and the selective appearances of the authorial self. I will be combining Umberto Eco's 'model reader' with some key notions presented by Ken Hyland about proximity construction in professional science, and Roz Ivanič's model of the discursive construction of identity. By the end I hope to be able to answer whether these common practices of academic writing listed above can lead to aberrant decodings of the interpreted text and thus, corrupt the flow of communication in academia.

Keywords: academic discourse, identity, authorial voice, aberrant decoding, objectivity.

22. Zhiyi Zhu: **In Hopelessness Found Salvation: the Origin of Authority and the Foundation of a New Community**

My central concern is: how does a political community emerge ex nihilo and become a solid and durable existence? How can new legal and institutional structures be created for a new political community? This question, often called the "perplexity of the beginning", is closely related to the concepts of power and authority. Power is usually understood as the ability to force others to act regardless of their will, and as such it is often confused or even equated with authority. This makes politics a coercive and unequal "politics under sovereignty." In Arendt's new understanding of power, however, power is born out of a collective action agreed upon by people gathered in a political space and communicating with each other. Power is thus understood as the ability to act collectively. Authority, accordingly, becomes a capacity for autonomous compliance, "agreed upon without communication". I will show how authority originates from the affirmation of the people's power towards it, which in turn consolidates people's power and defends the political space, for example, by creating and enacting

constitutions and institutions. In doing so, I will offer a new understanding of authority that is highly relevant to action as political liberty and to principles that regulate and guide action. On the basis of this understanding, we can obtain a concept of authority that removes the possibility of dictatorship and focuses on the defense and expansion of the political community and its liberty.

23. Juan Sebastián Zamudio G: **The anti-hero: A semiotic and cultural analysis of the discursive ambivalence of the contemporary protagonist in the founding myth of universal television** (Department of Semiotics)

The streaming platforms, preceded by the cable TV boom, changed how we consume television forever. Since *The Sopranos* (1999), the anti-hero became the archetype that guaranteed success; proof of this is the first Netflix original series, *House of Cards* (2013), where it is evident that in this "new golden age," characters like Frank Underwood displaced the traditional heroes of the American dream. This paper explores the intricate relationship between the anti-hero and his heroic arc, discourse, and motivations traced throughout history with a context of war, crisis, and uncertainty in which these characters emerge within the television narrative to refract contemporary problems based on a moral degradation and ideological change that challenges the economic and social reality that creates sympathy and enjoyment to the spectator. This research delves into the archetype (Jung) of the anti-hero from the hero's journey by Campbell, myth as a universal narrative, symbol, and "empty" signifier (Barthes), and the discourse as a shaper of the subject and identities (Foucault). The comparative case studies method is present for "pattern matching" within a Critical Discourse Analysis (Van Dijk) by *Tony Soprano* and *Rust in True Detective* (2014). The analysis evidence that just as the "poet" John Ford originated the foundational myth of the USA with his westerns and the cowboy character, contemporary TV dramas have established the anti-hero as the universal protagonist.

Keywords: Anti-Hero, Archetype, Cultural Semiotics, Critical Discourse Analysis, Hero, Moral, Myth, Narrative.

24. Maria-Helen Adams: **Eesti kirjanduse tõlkimine hollandi keelde: kultuurispetsiifiliste elementide analüüs** (Semiootika ja kultuuriteooria)

Selle ettekande fookuses on tõlkesemiootiline lähenemine reaalide tõlkimisele eesti keelest hollandi keelde. Reaalid on teatud kultuurile omased elemendid, mis on sügavalt põimunud selle kultuuri ajalooliste, sotsiaalsete ja muude tunnustega. Taolised elemendid on seega olemas ühes kultuuris, aga puuduvad sellisel kujul teises kultuuris. Näiteks „kama“ on reaal, mis iseloomustab eesti kultuuri, aga on võõras Hollandi kultuurile. Reaale on üldiselt üsna palju uuritud, aga eesti-hollandi keelepaar on selles kontekstis vähe tähelepanu saanud. Selles seisneb ka selle teema uurimise olulisus.

Eesti kirjandusest on kõige enam tõlgitud Jaan Krossi teoseid. Magistritöö raames on plaanis analüüsida Jaan Krossi teose „Keisri hull“ hollandikeelset tõlget võrreldes seda eestikeelse originaaliga. See on üks tuntumaid Eesti romaane, mis on otseselt seotud Eesti kultuuriloo. Ühtlasi oleks põnev uurida eesti luule tõlkimist hollandi keelde, sest luule tõlkimisel on oluline säilitada luule süntaktiline omapära (rütm, riim jms), mis võib tekitada huvitavaid tõlkeprobleeme. Karl-Eerik Rummo koostas aastal 1989 kogumiku tuntud Eesti luuletajate loomingust, mis tõlgiti hollandi keelde. Selle kogumi eesmärgiks oli tutvustada Eesti luulet Hollandi lugejatele. Kuna see koostati Eesti jaoks niivõrd muutuste rikkal ajal, tundub põnev uurida, kuidas seda võõras kultuuriruumis vastu võeti. Võimalusel on plaanis läbi viia ka intervjuu eesti-hollandi keele tõlgiga, et saada ettekujutus tõlkija isiku rollist tõlke loomisel. Arvata on, et leidub reaale, mis hollandi lugejale omandavad hoopis teise tähenduse kui eesti lugejale.

Märksõnad: reaalid, kultuurispetsiifilised elemendid, eesti kirjandus, eesti-hollandi keelepaar.

25. Hanna Marandi: **Naistegelaste loomine valitud Henrik Ibseni näidendites**

Norra 19. sajandi näitekirjanik Henrik Ibsen on tuntud modernisti ja realistliku dramaturgia ühe alusepanijana. Ibsen oli dramaturg, kes julges oma loomingus olla ühiskonnakriitiline ja käsitleda ka ebamugavaid teemasid, mis ei olnud tema ajastul sugugi tavapärane. Ibsenit võib pidada ka üheks esimeseks feministiks, kuigi Ibsen ise tingimata end feministlikuks autoriks ei pidanud. Eriti on feministlikku tõlgendamisviisi rakendatud näidendi „Nora ehk Nukumaja“ analüüsimisel.

Ibseni näidendite lavastamise traditsioon sai Eestis alguse 20. sajandi esimesel kümnendil, kuid seni pole kirjutatud terviklikku akadeemilist uurimistööd Henrik Ibseni retseptsioonist Eesti teatris. Minu magistritöö eesmärk on anda ülevaade Ibseni lavastamistraditsioonist Eestis ning analüüsida valitud lavastusi temaatiliselt. Ühe valitud teemapõhise lähenemisena rakendan ka feministlikku diskursusanalüüsi.

HUMA sügiskooli ettekandes analüüsin siiski veel mitte lavastusi, vaid valitud Henrik Ibseni näidendeid ning teen seda naisuurimuslikust vaatepunktist lähtuvalt. Ettekanne keskendub nais(pea)tegelaste loomisele näidendites „Nora ehk Nukumaja“ (1879) ja „Naine merelt“ (1888). Mõlemaid näidendeid on korduvalt ka Eestis lavale toodud. Sügiskooli ettekandes analüüsin, mis nimetatud näidendite naistegelasi iseloomustab, mille poolest nad omavahel sarnanevad ja erinevad. Püüan leida vastust küsimusele kas, mil määral ning mille poolest saab nimetatud näidendeid pidada feministlikeks tekstideks.

26. Shion Yokoo-Ruttas: **Anti-theatricality in contemporary dance: The appearances of signs of signs** (Department of Semiotics)

Anti-theatricality as anti-theatre, on the one hand, has often been treated as a rejection of theatre's existence in a historical context. Theatricality as theatre's conventional qualities, including expressivity, on the other hand, has been generally considered negatively and tends to be avoided in contemporary theatre and dance, while it is indeed the essence of the art forms, as seen in various research. Contemporary dance in Estonia has developed transdisciplinary, especially approaching contemporary theatre and performance art. Thus, theatricality in the latter sense could be discussed in contemporary dance, where the seeming opposition to it is found to be one of the prevalent conceptual approaches. Conceptualising anti-theatricality in contemporary dance, focusing on the sign process, could lead to a better understanding of the universal core of this form of art. This research studies anti-theatricality in contemporary dance as a challenge to traits of theatre by focusing on the process and appearances of signs of signs on a stage, relying on Petr Bogatyrev and Erika Fischer-Lichte. One of the qualities of anti-theatricality is reflexivity; it appears when theatricality pre-exists, breaking to the surface. Signs of signs function complexly, including disguise as signs and ironical use. Performativity, authenticity, and institutional aspects influence anti-theatricality.

Key words: anti-theatricality, theatricality, contemporary dance, semiotics, signs of signs.

27. Kristel Ruutma: **Transmission of Artisanal Knowledge: Making of Classical Ballet Dress**

Endangered crafts are crafts that fight for their survival either because there are no longer any experienced artisans who could pass them on or no one willing to obtain the skill. It is intriguing that the master and apprentice relationship is so crucial to the survival of crafts, although there are resources about crafts available for self-education. I wanted to find out what makes that relationship special and therefore decided to focus my research on how master artisans of an extant craft pass on their skills and knowledge to junior artisans. Since the knowledge transfer process can be revealed by taking the role of a junior artisan I conducted participant observation at the costume department of the Theatre Vanemuine in Tartu, where I created a classical ballet dress under the supervision of a master artisan. The fieldwork showed that the transmission of artisanal knowledge is a long and complex process. Besides the verbal and visual ways of tutoring, there is “hidden” knowledge which is not expressed – the dimension of tacit knowledge missing from self-education materials. Difficult to express, even more difficult to record but possible to learn through classical apprenticeships, tacit knowledge is a significant aspect of artisanal knowledge.

28. Ian Vinnychenko: **“Andrei Bely’s novel “Petersburg” in Russian-language studies.”**

The objective of our master's thesis is to compare the methodologies in the research of Tartu scientists with the research of St. Petersburg scientists and determine which methods each scientist uses. Andrei Bely's novel is a complex multi-level work that can be amenable to different methods of analysis. Our task is to identify and compare them.

Results: As part of the seminar work, we analyzed the research of Nadezhda Pustygina and Leonid Dolgoplov. We concluded that the Tartu scientist relies on the structural-semiotic method in her research. Further, as part of our master's thesis, we plan to continue analyzing the works of a number of other researchers.

Conclusions: The novel was written by a Russian symbolist and modernist in the pre-revolutionary years. The analysis and study of this novel began in the 60s of the 20th century. The first studies in the USSR could not reveal all the hidden details of the novel (for example, the presence of mysticism), because the works of different researchers differ depending on the

ideological or political conditions in which the researcher arrived. The purpose of this master's thesis is to focus on this detail.

29. Sidney La Roche: **Fame, Folklore and Identity: LGBTQ+ Experiences in Contemporary Wrexham**

Wrexham, once a bustling Welsh market-town, is typical of many towns in the north of both Wales and England, suffering the aftermath of Thatcherism, economic stagnation and more recently the COVID-19 pandemic. It has recently risen to prominence due to the Disney docuseries, *Welcome to Wrexham*, which documents Hollywood stars Ryan Reynolds and Rob McElhenney's acquisition of Wrexham Association Football Club, inviting a closer examination of the town's evolving dynamics.

This thesis will explore whether Wrexham, like much of the West, has also seen the emergence of an openly queer community in recent years, emboldened by the influence of international pop culture and softening public attitudes. With the stereotype of sports being a homophobic domain still prevalent, what is the lived reality for the LGBT community in Wrexham, in light of its football fame? Can the international exposure, increased tourism and cultural renaissance of Hollywood investment bring benefits to the LGBTQ+ community, despite the often-documented homophobia prevalent in British football?

By delving into the intersection of sports, pop culture and LGBTQ+ life, this thesis aims to shed light on the unique folklore, traditions and narratives of the LGBTQ+ community in contemporary Wrexham, examining their place within the town's emerging societal fabric. Through participant observation, online surveys and interviews, the multifaceted stories that comprise this community may be uncovered.

30. Anna Matsuura: **Inventing a new tradition: Women's sauna rituals in Southern Estonia**

For about the last decade, some saunas in Estonia have offered tourists special "sauna rituals," which give a spiritual and embodied experience while representing the tradition of the Estonian sauna. In this paper, I will focus on a group of women based in mainly Southern Estonia who

provide the sauna experience as a combination of heritage, spiritual, and wellness tourism. The main research focus of this paper are the unique and esoteric sauna rituals provided by “saunanaine” (‘sauna woman’ in Estonian), who could be seen as ritual masters. As a method to delve into the topic and to include sensory aspects, I conducted participant observation and autoethnography to experience the rituals for myself. Also, I interviewed the women, focusing on how they expressed the authenticity and holiness of their sauna experience through their narrative and performance, inventing the new tradition of sauna rituals. Moreover, I asked them how their sauna activities relate to entrepreneurship and lifestyle. This paper aims to probe the means for creating the sauna experience and their contexts, in other words - how the women “play out” and “compose” the sauna rituals as a representative of heritage and authenticity.

31. Vlada McCormick: **Something Be Like: Performativity in the Postironic Memes**

Many contemporary media objects are multimodal products, combining several channels of information transfer. One such example is postironic statements balancing on the verge of humour and truth. The thesis aims to study how such statements together with a picture are viewed as postironic and act as communication actors capable of constructing a representation of identity online. More specifically, thesis considers for selection those statements that fulfil the content criterion of referring to a subjectivity or a group of people and contain words such as "girls", "me", "women", "I", a description of the person's action ("be like", "do") and an accompanying picture, which is not limited to selecting and might be a celebrity photo, art, movie shot. Objects are first examined for their postironic identity with the criteria of mode analysis, semiotics, intertextuality and contextuality by Multimodal Discourse Analysis. Based on discovered ambivalent nature these objects act as fixed constructions that are filled with subjective author's content, which they spread. On the basis of this communicative ability, statements attempt to construct identity, to help in expressing oneself. The universal reading of statements is replaced by the very possibility of being present and expressing one of the possible points of view.

32. Quentin “Vassa” Swaryczewski: **Coming Out of the Crypt: The Twilight Renaissance and Queering Heteronormative Narratives**

The years 2017 and 2018 saw the gradual revitalization of the *Twilight* fandom, identified by fans as the “Twilight Renaissance,” during which it revisited this heteronormative narrative with a newly queer and desanitized lens. In this paper, I will argue that the deliberate queering and desanitization of existing narratives is one means by which queer communities may create their own realistic representation, whether through folklore or, more relevantly in this case study, contemporary media. To demonstrate this argument, I will trace the methods through which the Twilight Renaissance has queered and desanitized the original narrative (such as reverse ostension and use of the social media platform Tumblr), then contextualize it within the wider trend of queering narratives in folklore. These points will be supported by existing scholarship on queering narratives in folklore as well as relevant analysis on how queering heteronormative narratives may occur and close reading of specific examples from the Twilight Renaissance community. This paper thus aims to expand the conversation on how queer communities create their own folklore in response to the longstanding lack of desanitized queer representation in mainstream culture, with the Twilight Renaissance being just one example.